

1973 நவம்பர் 30]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்கள் நிதி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/73) நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று” முன் மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73).

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு *(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/1973) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

இந்த சட்ட முன்வடிவு மூலச் சட்டமான தமிழ்நாடு 1961-ம் ஆண்டு வீட்டுவசதி வாரியச் சட்டத்தின் 4-வது பிரிவை திருத்த வழிவகை செய்கிறது. மூலச் சட்டத்திலுள்ள தற்போதைய 4-வது பிரிவின்படி தலைவர் ஒருவரும், அரசு சார்பில்லாத நான்கு உறுப்பினர்களும், அரசு அலுவலர்கள் பன்னிருவரும் ஆக மொத்தம் பதினேழு உறுப்பினர்கள் வாரியத்திலுள்ள குழுவில் அங்கம் வகிக்கின்றனர். அவ்வாறு பதினேழு பேர் அங்கம் வகிக்கும் குழு மிக விரிவானதாகவும், அளவிதந்தும் அமையப் பெற்று வாரியம் நன்கு நடைமுறையில் செயல்பட உகந்ததாக இல்லாத காரணத்தால் குழுவின் அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கையை குறைக்க வழிவகை காணப்பட்டது.

அந்த அடிப்படையில் வாரியத்தில் அங்கம் வகிக்கும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை பத்தாகக் குறைத்து தலைவர் நீங்கலாக அரசு சார்பற்ற மூவரையும், அரசு அலுவலர்கள் ஆறு

* 24—11—1973 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. க. இராசாராம்] [1973 நவம்பர் 30]

பேரையும் நியமிக்க முடிவு காணப்பட்டது. அந்த முடிவின் கிணங்க குழுவின் அங்கத்தினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையை மாற்றி அமைக்க மூலச் சட்டத்தின் 4-வது பிரிவை திருத்தியமைக்க இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் வழிவகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு மாற்றியமைக்கப்பட்ட குழுவின் அங்கத்தினர்கள் பதவியேற்கும் காலத்தில், தற்போதைய வாரியத் தலைவருடன், மற்ற இதர அங்கத்தினர்களின் பதவியும் முடிவடைய வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சட்ட முன்வடிவின் நோக்கம் வாரியம் மேலும் நல்ல முறையில் செயல்பட குழுவை மாற்றியமைப்பதாகும். ஆகவே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டி விரும்புகேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், I want to make a few observations about this State Housing Board (Amendment) Bill. இந்தத் திருத்தம் சிறு அம்சமாக இருந்தாலும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஹவுசிங் போர்டு சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களை நான் சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். காரணம், சேன்ற ஆண்டிலேதான் பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி என்று ஒரு அமைப்பை உருவாக்கினோம். அதனுடைய சிபாரிசுகள் எப்படி பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியின் சிபாரிசு முக்கியமானதோ அதைப்போல முக்கியமானவை. அம்மாதிரி இந்த சட்டக் கூட்டத்தில் தான் The Committee on Public Undertakings for 1973-74 have submitted their first report. இந்த முதல் ரிப்போர்ட்டில் தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி போர்டு 1964-65-ம் ஆண்டு செயல்பட்ட முறைபற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த ரிப்போர்ட்டைப்பற்றி—பொதுவாக அமைச்சரவர்கள் ஏற்கெனவே தெரிவித்து இருந்தாலும் கூட சில விஷயங்களை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவர்களுடைய ஏழாவது சிபாரிசு என்னவென்றால்,

The Committee is disturbed to note that detailed accounts have not been maintained in respect of the schemes and that their cost is being computed in an *ad hoc* manner. The Committee

1973 நவம்பர் 30] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

cannot help feeling that the Board has been functioning in a very unbusiness like manner. The Committee doubts, how in the absence of proper accounts, the Board ensures that the schemes are executed without loss and how the public is assured that it is not charged unreasonably for the plots and buildings sold by the Board.

இதை

இதை நான் குறிப்பிடுவதன் நோக்கம் என்னவென்றால், எந்த அளவுக்கு இந்த அலுவல் போர்டு செயலாற்றுகிறது. செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யாரும் எதையும் கேட்க முடியாத நிலை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

இன்னொன்று, ஆண்டு கணக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டியது. இந்த வாரியத்திலே 1966-67-ம் ஆண்டுக்குமேல் உள்ள கணக்கு சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை. 1967-68-ம் ஆண்டு கணக்கு என்ன ஆனது? 1968-69-ம் ஆண்டு கணக்கு என்ன ஆனது? 1969-70-ம் ஆண்டு கணக்கு என்ன ஆனது? அதைப்போல 1970-71, 1971-72, 1972-73-ம் ஆண்டு கணக்குகள் எல்லாம் என்ன ஆனது என்று தெரியவில்லை. அதற்கு முன் காலத்தில் வருஷா வருஷம் அவர் களுடைய கணக்கைக் கொடுத்திருக்கிறார்களே ஒழிய விவரம் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்போது 1973-74-ம் ஆண்டு முடிவுக்குள் பழைய பாக்கி கணக்கு பூராவும் சமர்ப்பிக்கப்படும் என்று புதிய சேர்மேன் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார். இந்த ஹவுசிங் போர்டில் பல நிர்வாகத்தினை மாற்றியிருக்கிறார்கள். இப்போது வந்திருக்கக்கூடிய சேர்மனாவது பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி, பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி போன்ற கமிட்டிகள் கொடுக்கின்ற சிபாரிசுகளை அக்கரையோடு கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்னொன்று சொல்கிறார்கள்.

The Committee therefore wishes that as far as possible, action taken or proposed to be taken on the recommendations of the Committee should be sent to the Committee within a period of three months. இந்த மூன்று மாத காலத்திற்குள்ளாக—அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய சிபாரிசுகளை உடனடியாக செயல்படுத்தி, என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 30]

முக்கியமாக ஓவர் பேமென்ட் 37,034 ரூபாய் ஓவர் பேமென்ட் என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இது கொடுத்த விபரத்திலிருக்கிறது. மேலும் எவ்வளவு இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. சுருக்கமாகச் சொல்வதாக இருந்தால், ஹவுசிங் போர்டு நடவடிக்கை பூராவும் டிஸ்டர்பன்ஸஸாக இருக்கிறது என்று பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறது.

இன்னொன்று 15-வது சிபாரிசு பற்றியது.

The Committee on Public Accounts had in their previous report pointed out the unsatisfactory state of affairs and stressed the need for maintenance of these important records properly and up-to-date at all times. The Committee regrets that despite these recommendations of a Legislative Committee, the state of accounts has remained unsatisfactory. The Committee hopes that effective steps will be taken to put the accounts right and to bring them up-to-date soon.

ஏன் இதை வாசிக்கிறேன் என்றால் ஏற்கெனவே ஹவுசிங் போர்டு சம்பந்தமாக கவலை எடுத்துக்கொண்டு, பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி விசாரணை நடத்தி இருக்கிறது. அதன் சிபாரிசுகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த சிபாரிசை அமுல்படுத்தத் தயங்குகிறார்கள். அதனால் அங்கே ஏதோ ஒரு கோளாறு இருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே அவர்கள் நல்ல காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி முதன் முதலாக ஹவுசிங் போர்டு விவகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கிறது. அவர்கள் பல சிபாரிசுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இந்த திருத்த மசோதாவில் ஹவுசிங் போர்டு பற்றி நீண்ட காலமாக இருக்கக்கூடிய விஷயங்களை எல்லாம் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து, சேர்மன் அவர்களுடைய வாக்குமூலத்தையும் கேட்டு, கமிட்டியினுடைய சிபாரிசுகளை அவர்கள் தெரிவித்துள்ளதைப் போல் மூன்று மாத காலத்திற்குள் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 நவம்பர் 30]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, as a member who has been in the City Improvement Trust for about six years, I have fairly good experience about what I am speaking today. I am also a member of the Public Undertakings Committee and in the Committee's report everything has been placed and I am not going into that today. Everybody in this Assembly who has gone through that report knows that the accounts of the Housing Board is in doldrums and it has to be improved. I am told that an ex-Accountant-General is being appointed as a Special Accounts Member to go into this question. What I am worried is about the future of the Housing Board.

So far as the Housing Board is concerned, houses have to be constructed within the over-all rules of the Corporation of Madras. They cannot go independently and construct houses in such a way that it overlaps the rules of Corporation. Just opposite the Housing Board the drainage has been constructed in such a way that it does not fit into the drainage constructed by Corporation of Madras. In the past, particularly when the City Improvement Trust was there, there was a member elected by the Corporation to represent the Corporation and get its difficulties solved and the lay-outs came before the Corporation Council not as a sort of super-power, but as a co-ordinating authority to co-ordinate both the Housing Board lay-out and the City administration. But today, thinking that democracy has developed in such a way all the non-officials are forgotten and a sort of persons are nominated who are also non-officials, but who have no knowledge—they may have knowledge—but who are representing the City of Madras as councillors. And they are nominated. May be some councillors are also nominated. But what is happening to the layout coming before the Corporation? It may be said that the Commissioner is a member of the Committee, ex-officio. But he cannot sit and have all the figures as a non-official member who has to face the people and who has the responsibility. When

(Thiru K. Suppu in the Chair)

we have a non-official, he can be useful to the Housing Board. Not that I am asking for any particular individual. A man who is elected should be useful to the Housing Board. I know instances where foundation-stone is laid, but later on it was found that the

[Thiru K. M. Subramaniam] [1973 நவம்பர் 30]

place was reserved for something else and then some other place was taken up. All these things could be avoided provided there is a non-official elected from the Council so that the Housing Board can function better.

Then, there are non-officials and non-officials. A non-official may be society-man or woman who generally gets into several committees. They are very big persons. They just go to a slum, do some voluntary work and get a big name. That is not the type of people we want. There are some people who somehow speak into all sorts of committees. But what we want is elected representatives of the Legislature so that—may be from the City or from outside—one elected by the Council, one from the Legislature from amongst the City Members and one from outside. I do not think this is difficult.

Mr. Acting Speaker, Sir, my past experience is when we were there, there were too many non-officials and there was too much of interference and then the Government decided to remove all the non-officials and put all officials. But what happened? The Director of Public Health, the Director of Town Planning and other officers they had good intentions, but they had no knowledge of specific conditions prevailing in the City of Madras, in a particular place. Afterwards, it was decided that there should be some representatives also. Fortunately, the Slum Clearance Board has been separated from the Housing Board.

The most important question is this. The Housing Board is intended to house the houseless and provide residence for persons who pay Rs. 30 or Rs. 40 as rent and get clustered up in a dirty dilapidated house. Instead of providing houses for such people, the Board has three categories, one is Higher Income Group. Cannot this Higher Income Group look after themselves? You may say it is profitable. Is profit alone the criterion? We want that the energy of the Housing Board must be fully utilised for housing the poor people, the middle-class people who cannot put up houses of their own. Slum Clearance Board is meant for housing the slum-dwellers. The Housing Board should house people who

1973 நவம்பர் 30] [Thiru K. M. Subramaniam]

cannot put up houses of their own. For instance, in West Mambalam in one house 10 or 15 families are huddled together. Visitors come from outside and they see the construction of the Housing Board. They get certificates also. If only these people are taken to West Mambalam, Choolai or Perambur or Triplicane where there are slum areas or other streets where in a single house there are 10 or 15 families clustered together, then these foreigners will say what type of work the Housing Board had done work but they have built houses for those who can afford to construct houses. What we want, Mr. Temporary Chairman, Sir, is that the Housing Board should construct houses for the people who cannot afford to construct houses of their own. I have seen during inspection along with the Hon. Minister and we have seen such houses. The Housing Board should run on the no-profit no-loss basis. The Slum Clearance Board should run on the basis of loans and grants.

I am sure that the Hon. Minister will accept this amendment which I shall move later so that the elected representatives in the Housing Board will be really non-officials representing the people. I hope and trust that the Hon. Minister will definitely agree to this proposal which I will move later.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு): மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் டெம்பரரி சேர்மன் என்று அழைக்கிறார்கள். அவரை எப்படி அழைக்கவேண்டுமென்பதற்கு ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட தீர்்ப்பு இருக்கிறது. அதை வாசிக்கிறேன்.

“A member should address the Chair as “Chairman and not as ‘Temporary Chairman’ or ‘Acting Chairman’.”
ஆகவே சேர்மன் என்று அழைத்தால் போதும்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Thank you for the information, Sir.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார்— உண்மையாகவே ஸ்பீக்கராக வந்துவிடுங்கள்—தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 நவம்பர் 30]

சென்னை நகரத்திலுள்ள வீட்டு நெருக்கடியைத் தீர்க்க எவ்வளவு வேகத்தோடு அந்த வாரியம் அமைக்கப்பட்டதோ, அவ்வளவு வேகத்தோடு அது தன் பணியைச் செய்யவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அதை மேலும் வேகப்படுத்துவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்ற வழியில் அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பதற்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்த முயற்சியில் தங்களுக்குச் சாதகமான ஒருசிலவற்றைச் சொன்னார்களே தவிர, அது நடுத்தர ஏழை ஏளிய மக்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டித்தரக்கூடிய ஸ்தாபனமாக செயல்பட என்ன என்ன வழி முறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் ஆராயவேண்டும்.

முதலிலே இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக மிக விரிவான முறையில் எல்லா மேல்மட்ட அதிகாரிகளுமே நான்-உறுப்பினராக, கட்டுக்குள் அடங்காத நிலைமையில் இருந்ததை மாற்றி மூன்று நான்-அபிவிஷயல், 6 அபிவிஷயல் உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் போட வந்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு எல்லா அதிகாரிகளும் ஒன்றாகக் கூடி கலைகிற மாதிரி இருந்ததே தவிர வேலை செய்கிற அளவில் இல்லை. அந்தக் குறையை உணர்ந்து தான் இதுபோன்ற திருத்தம் வருகிறது. அதோடு சட்டசபைக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை எடுத்துப்போகிறார்களே அது வருந்தத்தக்கது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

இன்றைக்கு ஹவுசிங் போர்டை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஹவுசிங் மினிஸ்டர் ஒருவர் இருக்கிறார். போர்டுக்கு சேர்மன் ஒருவர் இருக்கிறார். சேர்மனுக்கு அதிக விவரம் தெரியுமா, மினிஸ்டருக்கு அதிக விவரம் தெரியுமா? ஹவுசிங் போர்டு சேர்மனுக்குத்தான் விவரம் தெரியப்போகிறது. அதேபோல, பப்ளிக் ஹெல்த் மினிஸ்டர். வாட்டர் அண்ட் டிரெயினேஜ் போர்ட் சேர்மனிடம் இருக்கிற விவரங்கள், பப்ளிக் ஹெல்த் மினிஸ்டரிடம் இருக்கப் போவதில்லை. அதிகாரங்களும் சேர்மனுக்கு இருப்பதைப் போல், மினிஸ்டருக்கு இருக்கப் போவதில்லை. எவ்வளவு கடன் வாங்கி, அதிகமான கார்ப்பரேஷன்களை, போர்டுகளை ஏற்படுத்த முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அதிகமான கார்ப்பரேஷன்களை, போர்டுகளை ஏற்படுத்துகிறீர்கள். செகன்ட் லைன் மந்திரிகள் போடுகிற மாதிரி, ஒரு லிஸ்டை வைத்துக்கொண்டு,

1973 நவம்பர் 30] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இந்த அரசாங்கம் செய்துகொண்டு வருகிறது, என்பதை அங்கத் தினர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் சொன்னாலும், நீங்கள் தொடர்ந்து செய்துகொண்டுதான் இருக்கப் போகிறீர்கள். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்வதில் சாதகம் இருக்கிறதா, பாதகம் இருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் பார்க்கப் போவதில்லை. மக்களுடைய நன்மைகளைப்பற்றி நீங்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஹவுசிங் போர்ட். . .

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, இப்படி அமைக்கப்படுகின்ற வாரியங்களிலே, அங்கத்தினர்களை தலைவர்களாகப் போடுகின்ற காரணத்தாலே, வேலைகளிலே ஏதாவது குந்தகமா, அல்லது குற்றச்சாட்டு இருக்கிறதா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : குற்றச்சாட்டு என்று சொல்லப் போனால், இந்த பில்லிலே அதைப் பேச முடியாது. எல்லா போர்டு சேர்மன்களும் பிரமாதமாக வேலை செய்கிறார்கள். அதைக் கண்டு பிடிக்க எங்களுக்கு வாய்ப்பில்லை. எலக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் அறிக்கையை விவாதிக்க வருஷத்திற்கு ஒருமுறை ஒரு வாரம் ஒதுக்கி, விவாதிக்கிறோம். அதேபோல், ஹவுசிங் போர்ட் அறிக்கை . . . It can be placed on the Table of the House. இங்கே சட்டசபையிலே வைக்கப்படுகிற 109 பேப்பர்களிலே ஒன்றாக அதையும் எடுத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டுக்கு ஒதுக்குகிற மாதிரி, ஹவுசிங் போர்டுக்கு ஒதுக்கி வையுங்களேன். ஏன் அக்கவுண்ட் வரவில்லை என்ற கேட்க எங்களுக்கு நேரம் இருக்கும், காரியங்கள் ஏன் நடைபெறவில்லை என்பதைக் கேட்க முடியும், பொதுப் பணம் எப்படி பாழாகிப் போகிறது என்பதை சட்டசபை உரை முடியும். நீங்கள் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக, அதிகாரத்தை சட்டசபையிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்றுதான் இந்த மாதிரி போர்டை கான்ஸ்டிடியூட் செய்கிறீர்கள் . . .

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, ஹவுசிங் போர்ட் சம்பந்தமாக, பேச வேண்டுமென்று சொன்னாலே, எந்த மானியத்திலே பேசுவது என்று தெரியாமல் தனித்துக் கொண்டிருந்த காலம் இருந்தது. இப்பொழுது அதற்கென்று ஒரு மானியத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதே, அதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள்.

[1973 நவம்பர் 30]

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : சட்டசபை அதிகாரத்தை பறிப்பதற்காக போர்ட் அமைப்பதாக அம்மையார் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது எப்பொழுது அமைக்கப்பட்டது? இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டதா? அல்லது நமது ஆட்சிக்கு முன்பே, பழைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே அமைக்கப்பட்டதா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : யார் அமைத்தாலும் தப்பு. முன்பு ஒன்றிரண்டு இருந்தன. இப்பொழுது எத்தனை மினிஸ்டர்கள் இருக்கிறார்களோ, அத்தனை போர்டுகள், கார்ப்பரேஷன்கள் வந்து விட்டன. கோழிக்கு ஒரு போர்டு. போலீஸ் இலாகா விற்கும் ஒரு கார்ப்பரேஷன் வைத்துவிடுங்கள் சரியாக இருக்கும். வாழைக்காய்க்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன், கோழி முட்டைக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன், இல்லாவிட்டால் வாரியம். அப்பொழுதுதானே, 170 உறுப்பினர்களுக்கும் அதிகாரம் கொடுக்க முடியும். அந்த முறையிலே, எந்த வாரியம் அமைத்தாலும், அது தவறான முறையிலே சட்டசபையினுடைய அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் கொண்டு போகிறது என்றால், இனிமேல் எந்த வாரியம், கார்ப்பரேஷன் அமைத்தாலும் தயவுசெய்து, அதனுடைய அறிக்கையை சட்டசபை விவாதிக்கவேண்டுமென்று சட்டசபைக்கு நேரம் ஒதுக்கி வையுங்கள். அதற்கென்று 2, 3 நாள் ஒதுக்கவேண்டும். நீங்கள் 32, 35, 40 மானியங்களை எடுத்துக்கொண்டு, கடைசியிலே கில்லட்டின் விடுகிறீர்கள். எந்த மானியத்திலேயாவது விவரமாக, தெளிவாகப் பேசுவதற்கு நேரம் கிடைக்கிறதா? நாம் அக் கவுண்டை பாஸ் பண்ணுவதற்காக, பட்ஜெட் செஷனை வைத்து விரைவாக முடித்துக்கொள்கிறோம். அது நமக்குத் தெரியாதா?

Let us take it for discussion.

மக்களுடைய கோடிக்கணக்கான வரிப் பணத்தைக் கொண்டு வாரியங்களும், கார்ப்பரேஷன்களும் அமைக்கப்படுமானால், அதற்கென்று 3, 4 நாட்கள் ஒதுக்கி விவாதம் செய்யவேண்டுமென்று வையுங்கள். எப்படி எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் ரிப்போர்ட்டை கவர்ன்மென்டே மூவ் பண்ணி விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ, அதே மாதிரி, இந்த அறிக்கைகளையும் வெறும் டேபிளிலே வைக்காமல், அரசாங்கமே தீர்மானத்தை கொண்டு வந்து விவாதிக்க வையுங்களேன். பொதுப்பணத்தைக் கோடித்

1973 நவம்பர் 30] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கணக்கிலே செலவழிப்பதிலே மக்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச்சொன்னால்தானே நலமாக இருக்கும். ஆகவே, அதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, ஹவுசிங் போர்டு பிளாட் அலாட் செய்கிறது. நடுத்தரத்திலே உள்ளவர்களுக்கு வசதியான அளவிலே அது அலாட் செய்கின்றதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பெரிய அதிகாரிகள், பெரிய பதவியிலே இருக்கிற அதிகாரிகளுடைய சொந்தக் காரர்கள், இவர்கள்தான் அந்த பிளாட்டுகளை வாங்க முடிகிறதே தவிர, உண்மையிலே அடித்தளத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கு அந்தப் பிளாட்டுகள் போகின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்பொழுது ஸ்லம் கிரியான்ஸ் போர்டு குடிசையிலே இருப்பவர்களை போட்டோ எடுத்து, அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறது. ஆனால் ஹவுசிங் போர்டிலே ரூ. 500-க்கு மேலே பெறுகிறவர்கள், செல்வாக்கை வைத்து, 2, 3 வீடுகள் வாங்குவதால், நடுத்தர மக்கள் வீடு வாங்கக் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

தற்பொழுது சென்னை நகரத்திலே 3 லட்சம் வீடுகள் பற்றாக்குறை என்றால், எவ்வளவு துரிதமாக வேலை நடைபெறவேண்டும், அவற்றைக் கட்ட வேண்டுமென்பதை அரசு யோசிக்கவேண்டும். நடுத்தர வர்க்கத்திற்கு வீடு கட்டுவது என்றால், ரூ. 10,000 கொண்டு வந்தால் வீடு கட்டித் தருகிறோம் என்கிறார்கள். நடுத்தர வர்க்கத்திலுள்ளவர்கள் ரூ. 10,000 கட்டி வீடு கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய காலமாகவா இருக்கிறது. ஏதாவது, அப்பர் மிடில் கிளாஸ், ரொம்ப வசதி இருக்கக்கூடிய சமுதாயம், ரூ. 10,000, ரூ. 15,000 கொடுத்து விட்டு வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியும். ஆகவே, மொத்தமாக பணம் கேட்காமல், மாதா மாதம் வாடகை கேட்பதுமாதிரி வாங்கிக் கொள்வோம் என்ற முறையில் வீடுகட்டித் தந்தால் நடுத்தர மக்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும்.

இன்றைக்கு வைத்திருக்கிற சிஸ்டம், நடுத்தர மக்களுக்கு உதவியாக இல்லை. அது ஃபிளாட்டாக இருக்கட்டும், வீடாக இருக்கட்டும், ஆர்டினரி ஹவுசாக இருக்கட்டும், ரூ. 10,000 முதலில் கட்டி, பிறகு இன்ஸ்டால்மென்ட்டில் அந்தத் தொகையைக் கட்ட

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 நவம்பர் 30]

வேண்டுமென்று சொல்லி, பிறகு வட்டிக்கு வட்டி, வட்டிக்கு வட்டிக்கு வட்டி என்று கேட்கக் கூடிய நிலையில், மொத்தமாக கையில் பணமிருந்தால், 2 வீடுகள் வாங்கிவிடலாம் என்பது மாதிரி இருக்கிறது. அந்நிலையில் வீடு கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள்.

அதேமாதிரி, பிரைஸ் பிக்சேஷனில் பூஸ்டிங் நிறைய இருக்கிறது. இப்பொழுது அடையாறு செட்டியாரிடத்திலே நிலம் வாங்கினீர்கள். கிரவுண்ட் ரூ. 12,000 என்று வாங்கினீர்கள். நீங்கள் அந்த விலைக்குக் கேட்டிருக்கவில்லையென்றால், ரூ. 4,000, ரூ. 5,000-க்கு மேலே போயிருக்காது. அரசாங்கமே பார்த்து, முதலாளிகளுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்கிறது என்ற முறையில், பணக்காரர்கள், யார் தலையிலே அந்நிலத்தைக் கட்டி காசு வாங்கவேண்டுமோ அவர்களிடம் கட்டி வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் ரூ. 12,000-க்கு மேலே ஏலம் போடுகிறீர்கள். பேஸே ரூ. 12,000 என்றால், விலை மேலே மேலே ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இதனால், ரூ. 20,000, ரூ. 25,000-க்குக் குறைந்து ஒரு கிரவுண்ட் சென்னையிலே, நல்ல இடத்திலே கிடைக்காத நிலைமை வந்துவிட்டது. இதை ஏன் நாமே நெகோஷியேட் செய்யவேண்டும்? ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு, பிரைஸ் பிக்ஸ் பண்ணச் சொல்லுங்களேன். அந்த வகையிலே போகாமல், நாமாகப் போய் நெகோஷியேட் பண்ணுவதால் விலை ஏறிவிடுகிறது.

அடுத்து, ஹவுசிங் போர்டிக்கும், கார்ப்பரேஷனுக்கும் கோ-ஆர்டினேஷனே கிடையாது. கேட்டால், கார்ப்பரேஷனுக்கு பெட்டர்மென்ட் டாக்ஸ் கட்டிவிட்டோம் என்று ஹவுசிங் போர்டார் சொல்வார்கள். அவர்கள் அதைச் செய்வது கிடையாது. இரண்டுக்கும் இணைப்பு இல்லாமலிருப்பதால், மக்கள்தான் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர் ஒரு இடத்திலே டிரெயினேஜ் கட்டுவது, இவர் ஒரு இடத்திலே டிரெயினேஜ் கட்டுவது. இதனால், இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்திலே இடம் வாங்கியவர்கள் தான் அவதிப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

இரண்டுக்கும், ஹவுசிங் போர்டிக்கும், கார்ப்பரேஷனுக்கும் இடையிலே இணைப்பான தொடர்பு இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால், இரண்டு பேரும் கலந்து ஏதாவது ஐயுயின்ட்

1973 நவம்பர் 30] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஏஜன்ஸி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி அமைத்து என் னைக்கு இந்த வேலைகளைக் கொடுக்கிறார்களோ, அப்பொழுதுதான் வேலை செய்வார்கள். சாதாரணமாகவே, கார்ப்பரேஷனில் வேலை நடப்பது என்றால் பல வருஷங்களாகும். ஆகவே, ஜாயின்ட் ஏஜன்ஸி வைத்து கோ ஆர்டினைஷன் ஏற்படுத்தவில்லையென்றால், காலதாமதம் இன்னும் அதிகமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஃபிளாட் வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கிறீர்கள். வீடுகளைப் பராமரிப்பதிலே கவனம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. குடிசை மாற்று வாரியத்திலே கூட அப்படிப்பட்ட பல இடங்கள் ஒழுங்காகப் பராமரிக்கப்படவில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பல இடங்கள் என்று சொல் லாமல், குறிப்பிட்டு எந்த இடம் பராமரிக்கப்படவில்லை என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்குவார்களானால் வசதியாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விசாலாட்சி அம்மன் நகரிலே சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை. அடையாறிலே இந்திரா நகரிலே சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை. குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர் என்னோடு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வாரானால், எங்கெங்கு என்று காட்டுவேன்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : நான் உறுப்பினரோடு வருவ தற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், உறுப்பினரைத் தேடுகின்ற நேரத்திலேதான் கிடைப்பதில்லை. நான் அன்றாடம் போய்வருகின்ற பகுதிகள் இவை. விசாலாட்சி அம்மன் எஸ்டேட் பராமரிக்கப்படவில்லை!

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் இருந்தபொழுது கட்டப்பட்ட இடத்தையெல்லாம் பார்த்தால், சாக்கடைத் தண்ணீர் குழாய்த் தண்ணீரோடு கலந்து விடுகிறமாதிரி அந்த இடம் இருக்கிறது. தேடிப் பிடித்தால் கண்டுபிடிக்க முடியாத எம்.எல்.ஏ. அல்ல நான். தொகுதிக்கு வாரா வாரம் போகிறேன். என்னுடைய தொகுதியான மைலாப்பூர் ஓட்டர்தானே நீங்கள். அங்கே என்னைப் பார்க்கலாம். ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமை மாலையிலும் என்னுடைய தொகுதியிலே, உங்களுடைய பகுதியிலே

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 நவம்பர் 30]

இருக்கிறேன். உங்களுடைய வீட்டிற்கு 4 தெருக்கள் தள்ளித்தானே என் ஆபீஸ் இருக்கிறது. என்னைவந்து பாருங்கள். தயவுசெய்து உங்களுடைய கோரிக்கையை அங்கே சொல்லுங்கள். நான் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் உங்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன், உங்களுடைய பிரதிநிதியாக.

அடுத்து, கட்டடம் கட்டுவது பெரிதல்ல. பராமரிப்பிலே அக்கறை செலுத்துவதில்லை. ஹவுசிங் போர்ட் பராமரிப்பிலே வாடகை வாங்குவதிலே, ஒழுங்கான முறைகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்ற அளவுக்கு போர்ட்டை டோன் அப் செய்ய மென்று நான் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். சென்னை நகரத்திலே உள்ளவர்கள் இரண்டு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களை நீங்கள் அதிலே போட வேண்டும். நிச்சயமாக நீங்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப் போடப்போவதில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இருக்கவேண்டுமென்ற நாகரிகம் கிடையாது. உங்கள் கட்சிக்காரர்களைத்தான் போட்டுக்கொள்ளப்போகிறீர்கள். இரண்டு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சென்னையிலே இருப்பவர்கள் ஆகப் பார்த்துப்போட்டால்தான் அவர்கள் வேலைகள் நடைபெறும் பொழுது பார்ப்பதற்கும் நிர்வாகத்தினைப் பார்ப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

அதோடு ஹவுசிங் போர்டு சேர்மனை அடிக்கடி மாற்றுகிறார்கள். அங்கே போய் அவர் எந்தக் காலனி எங்கே இருக்கிறது என்று அறிந்துகொள்வதற்கு முன்னாலேயே அவரை வேறு ஒரு இலாகாவிற்கு மாற்றிவிட்டால் நிர்வாகம் சரியாக நடக்காது. நான்— அபிஷியல் சேர்மனைப் போட்டுவிட்டால் என்ன ஆகும் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கு வீடுகட்டிக் கொடுப்பதிலே நீங்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். லோன் அப்ளி கேஷன் போட்டால் 2, 3 வருஷம் ஆகிறது சாங்ஷன் ஆவதற்கு. வாங்கிய கடன் அஸ்திவாரத்திற்குத்தான் பற்றுகிறது, கட்டடத்திற்குப் பணம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. காரணம் நாளுக்கு நாள் மெட்ரீரியல்ஸ் காஸ்ட்ஸ் அதிகமாகி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே அதிகமாகத் தொகை கொடுக்க வேண்டும்.

1973 நவம்பர் 30] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

எந்த அதிகாரிகள் லோன் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு குறைந்தது 6 மாதத்திற்குள்ளாக அனுமதி கொடுக்கக்கூடிய முறையினைக் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் குருவிக் கேற்ற விடு என்பதைப்போல் அவர்கள் ஆங்காங்கே வீடுகளைச் சிக்கிரமாகக் கட்டிக்கொள்ள முடியும்.

அரசாங்கச் சிப்பந்திகளைப் பொறுத்தவரையில் கிளாஸ் ஃபோர் எம்ப்ளாயிஸ்-க்கு வீடுகட்டிக்கொடுக்கிற திட்டம் என்கே வைத்திருக்கிறீர்கள், ஆகவே அவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) : இந்த பில்லில் ரிகான்ஸ்டிடியூஷன் ஆப் தி போர்டு பற்றித்தான் இருக்கிறது, ஆகவே அந்த போர்டின் அமைப்பைப்பற்றிய விவாதத்திற்குத் தான் போகவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI :

Sir, it is impossible. Suppose, I want to say something else other than the constitution of the Board, I will not be permitted. அப்படியென்றால் ஒரே வார்த்தையிலே மெம்பர்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், 3 ஐ 2 ஆக ஆக்குங்கள். 6 ஐ 7 ஆக ஆக்குங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) : ரிகான்ஸ்டிடியூஷன் ஆப் தி போர்டு பற்றி இருக்கும்பொழுது மொத்தமாகப் பேசிக்கொண்டு இருப்பது சரியல்ல, அதையெல்லாம் பட்ஜெட்டிலே வேண்டுமானால் பேசிக்கொள்ளலாம். இது பில், ஆகவே ரிலவண்ட் பாயிண்டுகளை மாத்திரம்தான் பேசலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“Speeches must be relevant to the subject matter of the Bill. Members should refer to points relevant to the Bill before the House and not go out of the way.” என்று ஏற்கனவே ரூலிங் இருக்கிறது.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஹவுஸிங் போர்டு திருத்த மசோதாவில் முக்கியமாக இந்த போர்டை திருத்தியமைப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1973 நவம்பர் 30]

உண்மையிலேயே தலைவர் அவர்கள் கூறியதுபோல் செய்தால் இந்த மசோதாவைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமென்றால் வாரியத்திற்கு 16-க்குப் பதிலாக 10 அங்கத்தினர்கள் இருந்தால் போதுமா அல்லது போதாதா என்று சொல்லிவிட்டுப்போவது அது ஒரு விளக்கமான பேச்சாக இருக்காது. ஹவுசிங் போர்டைப்பற்றியும் சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு இது ஒரு சந்தர்ப்பம் என்ற முறையிலே அதைப்பற்றிக் கூறுவதும் பொருத்தமாகத்தான் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஆகவே, போர்டு கான்ஸ்டிடியூட் பண்ணும்பொழுது ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்திலே போர்டின் தலைவர் அரசாங்கம் அறிவிக்கின்ற குவாலிபிகேஷன்ஸ், தகுதிகள் உள்ளவராக இருப்பார் என்று விதிமுறை இருக்கிறது. ஆனாலும், நடைமுறையைப் பார்க்கும் பொழுது இதுவரையில் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிதான் அதற்கு ஆபீசராக இருந்துவருகிறார் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே நடைமுறையிலே இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும் பொழுது இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துகின்ற நிலைமையில் இதன் தலைவரும் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே ஒரு திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன், திருத்தம் வரும்பொழுது நான் அதைப்பற்றிப் பேசலாம் என நினைக்கிறேன்.

அரசாங்கம் ஹவுசிங் போர்டுக்கு பல கோடி ரூபாய்களை வழங்குகிறது. இதைத்தவிர வெளியிலே இருந்து பல கோடி ரூபாய்களை அந்த போர்டு கடனாகப்பெற்று வேலைசெய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில் அதற்குப் பொறுப்பாக அதிகாரி இருந்து கவனிப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். பல போர்டுகளுக்கும் வாரியங்களுக்கும் நான் அபிஷியலைப் போட்டிருப்பதால் எவ்வளவு சிக்கல்கள், சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையிலே ஹவுசிங் போர்டுக்கும் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் இருப்பதுபோல் இருந்தால்தான் சரியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னதாக திரு. கே. எம். எஸ். அவர்கள் கூறினார்கள், கிராமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 3 பேர்களில் 2 பேர்கள் சென்னை நகரத்தைச் சேர்ந்த

1973 நவம்பர் 30] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

உறுப்பினர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். ஹவுசிங் போர்டு அமைத்திருப்பதே சென்னைக்கு மாத்திரமல்ல, மாநிலம் முழுமைக்காகவும்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ அது செயல்படுகிறதைப் பார்த்தால் சென்னை நகரத்திற்கு மாத்திரம்தான் செயல்படுவதுபோல் தெரிகிறது. சென்னை நகரத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களிலேயும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நிச்சயமாக சென்னை நகரத்தில் எந்த அளவிற்குச் செலவு செய்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு எந்த அளவிற்கு ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் போர்டில் செலவுசெய்து வீடுகளை ஏழைகளுக்குக் கட்டிக் தருகிறோமோ அந்த அளவிற்கு மற்ற இடங்களிலும் ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் போர்டும், ஹவுசிங் போர்டும் சென்னை நகரத்திற்கு எந்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனவோ அதைவிட அதிக முக்கியத்துவம் மற்ற இடங்களுக்கும் கொடுத்து அங்கேயெல்லாம் உள்ள வீடில்லாத மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஹவுசிங் போர்டு செலவுசெய்வதைப் பார்க்கும்பொழுது வசதியுள்ளவர்கள்தான் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதி செய்கிறது. முன்பணம் 7 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் என்று கொடுக்கக் கூடியவர்கள்தான் கட்டிக்கொள்ள முடிகிறது. வசதியில்லாதவர்கள், ஏழைகள் கட்டிக்கொள்ள வழிவகை இல்லை. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். அண்டை மாநிலமான கேரளத்திலே 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் ரூபாய் செலவுசெய்து வீடுகட்டிக்கொள்ளக்கூடிய திட்டம் இருக்கிறது. அதுபோன்ற திட்டங்களை இங்கே கொண்டு வந்து ஏழைகளுக்கு, வசதியில்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். கிழமட்டத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். ஏதோ மிடில் கிளாஸ் பீப்பிளும் அதற்கு மேலே உள்ளவர்களும் கடன் எந்த வகையிலாவது பெற்றோ அல்லது வேறு முறையிலோ வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்வார்கள். அரசாங்கம் அதிகமாக அக்கறை அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஆனால் ஏழைகளைப்பொறுத்த வரையில், வசதியில்லாதவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1973 நவம்பர் 30]

அண்ணா நகரிலே பல வீடுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரையிலேயும் அங்கே ஸ்டீட் லீட்டுகள் அமைக்கவே யில்லையென்று தெரிகிறது. குறைந்தபட்சத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஓரளவுக்கு வீடுகள் வந்து விட்டால் குறைந்தபட்சத் தேவைகளை பூர்த்திசெய்து கொடுக்க போர்டு கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த வகையிலே அதையெல்லாம் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி போடும்பொழுது இங்கே திரு. தங்கமணி அவர்களும் நாங்கரும் கூறினோம். இந்தக் கமிட்டிக்கு எதிர்க்கட்சினர் ஒருவரைத் தலைவராகப் போட வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்தபொழுது அரசாங்கத் தரப்பிலே அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. எதிர்த்தரப்பிலே உள்ள உறுப்பினர் தலைவராக இருந்தால் அந்த நிறுவனங்கள் எப்படி எப்படி வேலை செய்கின்றன, இந்த போர்டு எப்படிப் பணியாற்றுகிறது, குற்றங்குறைபாடுகள் என்ன என்ன என்பதை எல்லாம் கண்டுபிடித்து சுட்டிக்காட்ட முடியும். அது இல்லாத காரணத்தினாலே அந்தக் கமிட்டி சரியான முறையிலே செயல்படவில்லை என்பதையும் தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன்.

இந்த மசோதா நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக் கிறது. இருந்தாலும் 16 ஆக இருந்த போர்டு அங்கத்தினர் எண்ணிக்கையை 10 ஆக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தைத் தவிர வேறு அரசியல் கட்சியிலே திருப்தியில்லாதவர்களுக்கு, அதிருப்தி அடைந்தவர்களுக்கு அவர்களைத் திருப்திப்படுத்த இதையும் ஒரு வாய்ப்பாக பயன்படுத்த இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக் கிறது என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக மக்கள் நன்மைக்காக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள் கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, இந்த வீட்டு வசதி வாரியம் செய்துள்ள பணியைப்பற்றிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், இப்பொழுது இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்பட்ட வீடுகள் இல்லாவிட்டால் என்ன

1973 நவம்பர் 30] [திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன்]

நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதைப்பற்றி ஒரு நிமிஷம் யோசித்தால் இந்த வாரியத்தின் பணிகளின் மேன்மையை உணர முடியும். இந்த வாரியத்தின் பணிகள் முன்பு எப்படியிருந்தது என்பதையும், சமீபகாலங்களில் எப்படியிருந்தது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். முன்பு 8,000 ரூபாய், 9,000 ரூபாய்க்கு மூன்று நான்கு ஆண்டுகளில் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 'ஹட்கோ'வின் பண உதவியாலும், எல்.ஐ.சி.யிடமிருந்து பணம் வாங்கியும் 14 கோடி, 12 கோடி என்ற அளவில் பணிகளைப் புரிகிறது. இவ்வாறு அதிக அளவில் வீடுகளைக் கட்டி, வீடில்லாதவர்களின் பிரச்சனையை நீக்குகிறது.

பொதுவாக ஏழைகளுக்கும், அதிகமாகப் பண வசதி இல்லாதவர்களுக்கும் இந்த வீட்டு வசதி வாரியம் அதிகமாகப் பயன்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை இப்பொழுது சொல்வதற்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லை. ஏனென்றால் சில ஆண்டுகளாக வீட்டு வசதி வாரியம் தன்னுடைய முக்கிய பணியாக ஏழைகளுக்கு அதிகமாக உதவ வேண்டுமென்றுதான் காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்பதை நாம் தெரிந்திருக்கிறோம். 'லோ காஸ்ட்' என்ற வகையிலே 6,000 ரூபாய், 7,000 ரூபாய், 10,000 ரூபாய் தொகைக்குள்ளாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் கட்டப் பட்டு வருகின்றன. ஆனால் ஏழைகள் நான்கில் ஒரு பாகம் முன்பணமாகக் கொடுக்கக் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து, அப்படி நான்கில் ஒருபாகம் கொடுக்க வேண்டிய தில்லை, பத்தில் ஒரு பாகம் கொடுத்தால் போதும் என்று செய்திருக்கிறது. அதன்படி 6,000 ரூபாயில் வீடு கட்ட வேண்டுமென்றால் 600 ரூபாய் கொடுத்தால் போதும் என்று 'லோ காஸ்ட்' என்ற வகையிலே ஏழைகளும் இந்தப் பயனைப் பெறுவதற்கு சிறந்த வாய்ப்பாக இருக்கிறது.

மேலும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், ஒரு ரூபாய் சேமித்தால் வீடுகட்டும் திட்டம் என்ற வகையில் பல ஏழைகளுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதற்குச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் 'ஹட்கோ' பண உதவியுடன் பல திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இந்தியா விலேயே நமது மாகாணம்தான் மற்ற மாகாணங்களைவிட, மகாராஷ்டிரத்தைத் தவிர, இரண்டாவதாக வீட்டு வசதித்

232 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டுமாதில வீட்டு வசதி வாரிய
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 30/1973)

[திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன்] [1973 நவம்பர் 30]

திட்டங்களுக்குப் போடப்பட்ட சிறந்த ஸ்தாபனமாக இருக்கிறது. இதை மற்ற மாநிலங்களிலுள்ளவர்கள் புகழ்ந்து பேசுவதை உணர்ந்திருக்கக்கூடும்.

தவிரவும், இம்மாதிரி பல குறைகள், கணக்குகள் சரிவர இல்லை என்று இருந்தாலும், புதுத் தலைவரவர்கள் பொறுப்பேற்றபிறகு அதிகக் கவனம் செலுத்தி, பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டின்படி கணக்குகளைச் சரியாக வைத்துக் கொள்ளவும், பாக்கிகளைக் கண்டுபிடிக்கவும் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி, சகல முயற்சிகளையும் செய்து வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, நிர்வாக வசதியை முன்னிட்டுக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவின்மீது பேசிய கனம் உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்தக் கமிட்டிக்குத் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சி வரிசையிலேயிருந்தாலும் சரி, அல்லது ஆளுங்கட்சி வரிசையிலே இருந்தாலும் சரி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தப் பணிகளைச் செவ்வனே செய்வார்கள் என்பதைப் பற்றி அறிவிப்பதற்காகத் தான் ஆளுங்கட்சியை சேர்ந்த கனம் உறுப்பினர் கணபதி அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட கமிட்டி சில நல்ல யோசனைகளை வாரியத்திற்கு வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை வந்த நேரத்தில் வீட்டு வசதி வாரியத்திலே நீண்ட நாட்கள் உறுப்பினராக இருந்தவரும், இந்தச் சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்தவரும், இன்றையதினம் பழைய பெரும் பத்திரிகை ஒன்றினை நடத்திக்கொண்டிருப்பவருமான ஒருவரின் பத்திரிகையில் ஏதோ வீட்டு வசதி வாரியத்தில் இன்றையதினம் ஏராளமான தவறுகள் நடந்துகொண்டிருப்பதுபோலவும், அந்தத் தவறுகள் கணக்கு வழக்குகள் சம்பந்தப்பட்டது போலவும் அந்தப் பத்திரிகையிலே செய்தி வெளியிடப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன்.

1973 நவம்பர் 30][திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

ஒன்றை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை 1964-65 ஆம் ஆண்டினைப்பற்றிய அறிக்கை. அந்த நேரத்திலே நாங்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தோம். 1963 ஆம் ஆண்டு என்று நான் கருதுகிறேன், நாங்கள் சட்ட மன்றத்திலே எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்த நேரத்தில் இந்தத் துறையிலுடைய அமைச்சராக கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இருந்தார்கள். அப்பொழுது நண்பர் திரு. கே. எம். எஸ். அவர்கள் உறுப்பினராக இருந்தாரா இல்லையா என்பது கவனத்தில் இல்லை. (குறுக்கீடு) அப்பொழுது இல்லை. ஆனால் அதற்கு முன்பு சி.ஐ.டி. யாக இருந்த நேரத்தில் இருந்தார்கள். அந்த சி.ஐ.டி. எப்படி உருவாக்கப்பட்டது, எப்படி ஹவுசிங் போர்டோடு இணைக்கப்பட்டது, அந்த நேரத்தில் யார் யார் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள், அப்பொழுதெல்லாம் எப்படி நடந்தது என்கின்ற வரலாறு நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அந்த வரலாறு புரிந்த காரணத்தால்தான் நாங்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே யிருந்த நேரத்திலே வீட்டு வசதி வாரியத்தைப்பற்றி ஒரு ஆண்டு கூட ஒரு அறிக்கைகூட இந்த மன்றத்திலே வைக்கவில்லையே என்ற பிரச்சனையை எழுப்பினோம். அதைக்கேட்ட கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் உடனடியாக ஒரு குழுவைப் போட்டு ஒரு ரிப்போர்ட்டாவது தயார் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி அதை அவையிலே வைத்தார்கள்.

சகோதரி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே தினசரி சட்டமன்றத்திற்கு வருகிறோம், ஏராளமான ரிப்போர்ட்டுகளை வைக்கிறீர்கள், அதை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் நீண்ட நாள் உறுப்பினர், நல்ல வழக்கறிஞர் என்று சொல்கிறார்கள், அவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவையிலே வைக்கும் எந்த ரிப்போர்ட்டின்மீதும் உறுப்பினர்கள் விரும்பினால் தாங்கள் அதன்மீது விவாதம் வேண்டுமென்று சபாநாயகருக்கு எழுதிக் கொடுத்து, பிசினெஸ் அட்வைசரிக் கமிட்டியிலே அவர்களுடைய தலைவர்களை வலியுறுத்தச் சொல்லி, விவாதத்தைக் கேட்கலாம். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த நேரத்தில்

[1973 நவம்பர் 30]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்து கேட்பதைக் காட்டிலும், அப்படியே நாங்கள் கொண்டு வந்தாலும் 174 பேர்களை நீங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அந்தத் தீர்மானம் ஜெயிக்குமா தோற்குமா என்பதே சந்தேகம்.

Brutal majority is on your side.

அரசாங்கமே பொறுப்பையெடுத்துக்கொண்டு செய்யக்கூடாதா? எலெக்ட்ரிசிட்டி போட்டுக்குச் செய்யவில்லையா? அதைப்போல செய்ய வேண்டுமென்று திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் சொல்லி முயற்சித்தால் நல்லது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இந்த அரசாங்கம் பொறுப் பேற்ற காரணத்தால்தான் இந்தக் கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட் வைக்கப்படுகிறது. எந்த ரிப்போர்ட் வைக்கப்பட்டாலும் அந்த ரிப்போர்ட்டின்மீது விவாதம் எழுப்ப எந்த உறுப்பினருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் அந்த உரிமைகளை நன்கு படித்துப்பார்த்து விவாதம் வேண்டுமென்று எழுப்பும் வழக்கம் உண்டு. அந்த முறையிலே வெங்கட்ட ராமன் ரிப்போர்ட்டின்மீது விவாதம் வேண்டுமென்று கேட்டோம். எங்கள் தலைவர் மூலம் பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் கேட்கச் சொன்னோம். அந்த நேரத்திலே திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள், இதற்காக விவாதம் வேண்டாம், கேள்விகளாகப் போடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நானும் ஏராளமான கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், நாங்கள் எதற்காக விவாதம் வேண்டுமென்று எழுப்பினோம் என்றால், 1963 ஆம் ஆண்டிலே நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்த நேரத்திலே, ஹவுசிங் போர்ட் நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும், அங்குள்ள நிலைமைகள் ஆரம்பத்திலேயே ஒரு தினுசாக வந்து கொண்டிருக்கிறது, இப்படி 10 அல்லது 12 ஆண்டுகள் ஒரு தினுசாக வந்துவிட்டால் அதைச் செப்பணிடுவது கொஞ்சம் கடினமாக இருக்கும், எனவே இப்பொழுதே செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக எழுப்பினோம். அப்படி விவாதம் எழுப்புகின்ற நேரத்தில் பிறகு பார்க்கலாம் என்ற பதில் சொல்லப்பட்டது.

1973 நவம்பர் 30] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

இப்படிக்கேள்வி போட்ட நேரத்தில், 1963 இல் ரிக்கார்டுகள் வைக்கப்பட்டிருந்த சி.ஐ.டி. கட்டிடமே எரிந்துவிட்டது. அது திரு. கே. எம். எஸ். அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். பிறகு கணக்குகள் கேட்கப்பட்ட நேரத்தில் கணக்குகள் எரிந்துவிட்டன என்று

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I don't want a brief for Mr. Venkataraman's administration of C.I.T.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : விஷயங்களை நீங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறீர்கள், நன்றி. பிறகு எரிந்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அது அப்படியே போய்விட்டது. நான் சொல்வது 1964-65-க்கு முற்பட்ட வரலாற்றைச் சொல்கிறேன். இந்தக் கமிட்டி 1964-65 ஆம் ஆண்டு உள்ள நிலைமைகளைப்பற்றி இந்த ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்ற பிறகு இன்றைய தினம் வாரியங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன, அந்த வாரியங்களிலே சில காரணங்களுக்காக சில பேர்களைத் தலைவர்களாகப் போடுகிறார்கள் என்று திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சந்தேகப்பட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்திருப்பதுகூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த யாராவது ஒருவரை சேர்மனாகப் போடுவதற்குத்தான் இந்தச் சட்டமோ என்று சொன்னார்கள். நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், நானும் ஒரு வாரியத்தில் ஒரு பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறேன். நான் இதை ஏற்றிருக்கிறேன் என்றால் ஏதோ ஒரு பதவி வேண்டும், அந்தப் பதவி இருந்தால் தான் காலம் தள்ள முடியும் என்ற கருத்தில் அல்ல.

(நண்பகல் 12-00)

சகோதரி அனந்தநாயகி அம்மையாருக்கும் தெரியும்; மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். நீண்ட நெடுங்காலமாக, 18 ஆண்டுக் காலமாக குடிசைவாழ் மக்கள் மத்தியில் பணியாற்றிக் கொண்டு வந்தவன் என்ற காரணத்தால், சென்னை மாநகரத்திலே இருக்கக் கூடிய 1,200 குடிசைகளிலே 1,000 குடிசைகளையாவது பார்த்திருப்பேன், விவரங்களைத் தெரிந்திருப்பேன் என்ற காரணத்தாலும் குடிசைவாழ் மக்களுக்கு வேகமாக நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு என்னைத் தலைவராகப்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1973 நவம்பர் 30]

போட்டார்கள். ஏதோ ஓரளவு நானும் ஒழுங்காக வேலை செய்வதாகத்தான் கருதிக் கொண்டிருக்கிறேன். உறுப்பினர்கள் குற்றங்குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டினால் அதை நீக்க என்னுடைய தலைமையில் இயங்கும் வாரியம் எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இப்படிப்பட்ட போர்டுகள், வாரியங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டே போவது நல்லதா என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசுகின்ற வேகத்திலேயே இப்படிப்பட்ட போர்டுகள் வைப்பது எதற்காக என்பது பற்றியும் ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டார். சர்க்காருடைய ஸ்தாபனமாக இருந்தால் வெளியிலிருந்து பண உதவிகளைப் பெற முடியாது. போர்டாக இருந்தால் எல்.ஐ.சி. மூலமாகப் பண உதவி பெறலாம், வங்கிகள் மூலமாகப் பெறலாம்; நிதி உதவிக் கழகங்களின் மூலமாகப் பெறலாம். வேலைகள் துரிதமாக நடக்கும். இதை சர்க்காருடைய அங்கமாக வைத்து கலெக்டரைக் கொண்டு செய்தால் இவ்வளவு வேகமாகப் பணிகளைச் செய்ய முடியாது.

நம்முடைய திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஹவுசிங் போர்டின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்குமோ என்று சொன்னார்கள். வெகு வெகு பிரகாசமாக இருக்கும், யாரும் கவலைப்பட வேண்டாம். 1967-க்கு பிறகு சென்னை மாநகர புறநகர்ப் பகுதிகள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு விட்டு வசதியில் வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதை வெளியிலே இருந்து வருகிறவர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள். 1967-க்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்ற பிறகு சென்னை மாநகரத்திலே மட்டுமல்ல, மற்ற மாவட்டங்களிலும் செய்திருக்கும் பணிகள் சாதாரணமான பணிகள் அல்ல. என்னுடைய பழைய தொகுதி, அனந்தநாயகி அம்மையாருடைய புதிய தொகுதியிலுள்ள மயிலாப்பூர் பெசன்ட் நகர் இன்று கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு): நான் முதலிலேயே சொன்னேன். ரெலவன்ட் டி தி பில் பேசவேண்டும்,

1973 நவம்பர் 30]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ரெலவன்ட் டி பில் பேச வேண்டுமென்றுதான் ஆசைப்படுகிறேன். நானும் சென்னை மாநகர உறுப்பினர் என்ற முறையில், பல கருத்துக்கள் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டதால் நானும் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அதிக விளக்கத்திற்குச் செல்ல விரும்பவில்லை.

பல நல்ல திட்டங்களை வீட்டுவசதி வாரியம் நிறைவேற்றியது மட்டுமல்ல; ஒழுங்காக இல்லாத வரவு செலவுகளை எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி இருக்கிறது. அதைச் செப்பனிடுவதற்காகத் தனி அதிகாரிகள் போடப்பட்டு அந்தக் காரியங்கள் துரிதமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமின்றி இப்போது தலைமை தாங்கி நடத்துகிறவர்கள் மக்களை மாதாமாதம் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் சென்று சந்தித்து அந்தப் பகுதி மக்கள் குறைகளை எல்லாம் மனு நீதித் திட்டத்தின் வாயிலாகக் கேட்டு—சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் அழைக்கிறார்கள். நாமும் போய்ச் சொல்லலாம்—மக்களுடைய குறைகளை, வீடு வைத்திருப்பவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு உடனுக்குடன் அவற்றைத் தீர்க்க முயற்சி எடுக்கப்படுவது ஒன்று. இரண்டாவது, அவர்களுடைய கணக்கு எதுவும் சரியில்லை என்று அலுவலகத்திற்கு வந்தால் அவர்களுடைய கையெழுத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குள் விசாரித்து பதில் அனுப்பப்படுகிறது. பதில் திருப்தி அளிக்கவில்லை என்றால் சேர்மனைப் பார்த்துப் பேசலாம் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் மேலாக நிதி இலாகாவில் இருந்து நல்லவர் ஒருவரைக் கொண்டு போய் கணக்கு அதிகாரியாகப் போட்டு எல்லாக் காரியங்களும் செம்மையாக நடத்தப்படுகின்றனவா என்றும் பார்க்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு திட்டங்கள் ஏராளமாகப் போடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருவதால் ஹவுசிங் போர்டின் எதிர்காலம் மிக மிக அருமையாக இருக்கும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உலகமே பாராட்டுகின்ற அளவுக்கு வீட்டு வசதி வாரியம் கடந்த மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாக நல்ல பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது. தொடர்ந்து அதிகமான நல்ல பெயரைப் பெற இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1973 நவம்பர் 30]

அடுத்து, இன்னொரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. நடுத்தர மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான காரியங்கள் செய்யப்படுவதில்லை; பணக்காரர்களுக்குத்தான் வாய்ப்பாக இருக்கிறது, பணக்காரர்கள்தான் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் நன்மைகளைப் பெற முடிகிறது என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டது. திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் சொன்னார்கள். கோட்டேர்புரத்தில் நிலம் பேரம் பேசி வாங்கப்பட்டதா என்றும் கேட்டார்கள். ஏழை எளியமக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு குறைந்த விலைக்குப் பேரம் பேசி வாங்கினால் கூட சங்கடம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஒரு காலத்தில் 1,400 ரூபாய் என்று கலெக்டர் நிர்ணயித்த விலைக்கு அதிகமாக 3,000 ரூபாய் வரை மயிலாப்பூர் பல்லக்கு மானிய நிலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பேரம் பேசித்தான் அந்த விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இன்றைய நிலையில் நிலத்தின் விலை அதிகமாக இருந்தாலும் பேரம் பேசி குறைந்த விலைக்கு வாங்கப்பட்டது. அதைப் பற்றியும் கேள்வி கேட்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தனி நபர்களிடம் பேரம் பேசி குறைந்த விலைக்கு வாங்கியிருந்தால் உண்மையிலேயே பாராட்டலாம். கோயில் போன்ற பொது ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து, மக்களுடைய பணத்திலிருந்து நடத்தப்படக்கூடிய பொது ஸ்தாபனங்களுக்குரிய நிலத்தைக் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை என்ற நிலையில் குறைந்த விலைக்கு வாங்கிவிட்டதாகக் கூறுவதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? என்னைப் போன்ற இந்துக்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆண்டவனுடைய குழந்தைகளுக்காக நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ஆலயத்தின் நிலங்கள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய தொகுதியில் மூன்று, நான்கு திட்டங்கள் அருமையான திட்டங்கள். இனி நிலத்தின் விலையைப் பொறுத்தவரை கலெக்டர் என்ன விலை சொல்லுகிறாரோ அந்த விலைக்குத்தான் குடிசைமாற்று வாரியமும் வாங்க வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு விட்டது. இனி எப்படி ஏழை மக்களுக்குக் காரியங்களைச் செய்யப் போகிறோம் என்று தெரியவில்லை.

1973 நவம்பர் 30] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

மயிலாப்பூரில் பெரிய பெரிய பங்களாக்கள் இருக்கின்றன. வீடு ஒரு கிரவுண்ட் அல்லது இரண்டு கிரவுண்டில் இருக்கிறது. பங்களாவைச் சுற்றி 100 கிரவுண்ட், 200 கிரவுண்ட் இருக்கிறது. இந்த கிரவுண்டுகளை எடுத்துக் காரியம் செய்யக் கூடாதா என்றால் அதை சர்வே செய்வதையே அப்போது இருந்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அப்படித் தனியாருக்கு சொந்தமான நிலங்களை எடுக்க இப்போது சட்டம் இல்லை. எடுப்பதற்குச் சட்டம் இருந்தால் அவற்றை எடுக்க இந்த அரசு தயங்காது. அப்படி எடுப்பதாக இருந்தால் நியாயமான தொகையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். கலெக்டர், லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆபீசர்தான் அந்தத் தொகையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்படி நியாயமான தொகையை எப்படி நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்பதற்கு விதி முறைகள் இருக்கும் காரணத்தால் அந்த விதிகளின்படி கோட்டுர் புர நிலம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறல்ல.

வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பொறுத்தவரை 'நோ லாஸ் நோ ப்ராபிட்'-டிஸ்தான் பணியாற்றி வருகிறது. அண்மையில் வீட்டு வசதி அமைச்சர் ஏற்காட்டில் மாநாடு கூட்டி ஆலோசனை செய்தார்கள். சென்னை நகரம் போன்ற பகுதிகளில் இருப்பவர்களுடைய வீட்டுப் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. வீட்டு வசதி வாரியம் கட்டிக்கொடுத்த வீடுகளும் சேர்த்து 1,25,000 வீடுகள்தான் இருக்கின்றன. 25 லட்சம் பேருக்கு வீட்டு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே வாடகைக்கு இருப்பவர்களுடைய தொல்லை, சங்கடம் தாங்கமுடியாத தொல்லை, சங்கடம். வாடகைக்கு இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் வீட்டு வசதி வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டு பணிகளை ஆற்றி வருகிறது. குடிசைவாழ் மக்களுக்கு நல்வாழ்வு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அதே நேரத்தில் அடுத்த கட்டமாக இருக்கின்ற நடுத்தர மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு என்ன செய்ய லாமென்ற யோசனை செய்யப்பட்டு அதற்கான திட்டமும் தீட்டப் படுகின்ற நிலைமையில் இருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கே இடம் இருக்கிறது, எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்று திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கேட்கிறார்கள் . . .

240 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரிய
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 30/1973)

[1973 நவம்பர் 30]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு): அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பை எல்லாம் கொடுத்துவிட்டு ரெலவண்ட் டி பில் மட்டும்தான் நீங்கள் பேச வேண்டும்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, வீட்டு வசதி வாரிய மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். புதிதாகச் சேர்மனைப் போடும்போது நான்-அபிஷியலைப் போடலாம் என்று இருக்கிறது. இதை நாங்கள் எதிர்க்காமல் இருக்க முடியாது. ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் யாரைப் போடுவார்கள், இது கட்சிப் பிரச்சினையா, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் போடுவதற்குச் சாதகமாக இருக்காதா என்பதால் மட்டுமல்ல. இது சிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் டிபார்ட்மென்ட் இருந்தது இன்றைக்கு ஹவுசிங் போர்டாக மாறி பலருக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டதாகப் பெருமை பேசப்படுகிறது. நான்-அபிஷியலைப் போட்டால் கண்டிப்பாக அதிலே அதிகப்படியான தகராறுகள் ஏற்படும். அந்தச் சூழ்நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு அபிஷியலைப் போடுவதுதான் ஒழுங்கானதாக இருக்கும், முறையானதாக இருக்கும். அபிஷியல்ஸ் அரசுக்குக் கட்டுப்பாட்டும் பொதுமக்களுக்குப் பாரபட்சமின்றியும் இருப்பார்கள்.

அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும், பொதுமக்களுக்கும் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கும் என்ற அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்கும். சேர்மனைப் போடக் கூடியவர் அபிஷியலைத் தவிர நான்-அபிஷியல் இருக்கக்கூடாது என்ற என் கருத்தை நான் இங்கு வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

சிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் டிபார்ட் ஆக இருந்தபோது எப்படியெல்லாம் நடந்தது என்று எங்களுக்குத் தெரியும் என்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கூறினார்கள். எப்படி நடந்தது என்பது எனக்கும் நன்றாகத் தெரியும். முதலாவதாக ரெசல்யூஷன் ஒன்று இருந்தது. முதலாவதாக, வீடு இல்லாதவர்களுக்கு சி.ஐ.டி. மூலம் வீடு கொடுக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, லோ இன்கம் க்ரூப்பில் உள்ளவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் State Government Servants பிறகு Central Government Servants அதற்குப் பிறகு மிடிஸ்

1973 நவம்பர் 30] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

இன்கம் க்ரூப்பில் உள்ளவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு டாக்டர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு வக்கீல்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதன் பிறகு மிச்சம் மீதி இருந்தால் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதில் சினிமாத் துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு, அதாவது நடிகர் நடிகைகளுக்குக் கொடுக்கவே கூடாது என்று ஒரு ரெசல்யூஷன் இருந்தது கனம் உறுப்பினர் அரங்கண்ணல் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அப்படி ஒரு விதி இருந்திருக்கலாம். ஆனால் மைலாப்பூர் பகுதியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் ட்ராஸ்ட் நகரில் எவ்வளவு சினிமாக்காரர்களுக்கு க்ரவுண்ட்ஸ் விற்கப்பட்டன என்று தெரியுமா?

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அவை தனிப்பட்ட முறையில் விற்பனை செய்யப்பட்டவை. ஆனால் சி.ஐ.டி. மூலம் அவை விற்கப்படவில்லை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

I am confining myself to the subject but I have to deviate sometimes because other hon. Members have already spoken outside the subject.

ஏலம் போடுவதனால் ஏற்படுகிற குறைபாடு என்னவென்றால் எல்லா நிலங்களுக்கும் விலை அதிகமாகப் போய்விட்டது அதன் காரணமாக. அதனால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். முன்பு ஆர்டிசான் ஸ்கீம் என்று ஒன்று இருந்தது. அதன்படி நிலம் கொடுத்தோம். பிறகு அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொள்ள வசதி இல்லை. பக்கத்திலுள்ள நிலங்களை எல்லாம் ஆக்ஷன் போட்டு விற்பனை காரணத்தால், ஹௌசிங் போர்ட் ஆக்ஷன் போட்டு என்ன விலை வந்ததோ அதற்கு அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கவேண்டிய விலை ஏற்பட்டது, ஏற்படுகிறது. இன்று நிலம் வாங்கினால் வீடு கட்டிக்கொள்ளமுடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஹௌசிங் போர்ட் ஏலம் போடுகின்ற நிலங்களை வாங்குவது என்பது வசதி படைத்தவர்களும் ஏற்கனவே வீடு உள்ளவர்களும் வாங்கக் கூடிய ஒரு நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து நெகோசியேஷன் மூலம் வாங்கினாலும் சரி அல்லது ரெவின்யூ போர்ட் மூலம் வாங்கினாலும் சரி நிலங்களுக்கு ஒரு

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1973 நவம்பர் 30]

விலை நிர்ணயித்துவிடுங்கள். இந்த இந்த இடங்களிலுள்ள நிலங்கள் இவ்வளவு இவ்வளவு விலைக்குத்தான் விற்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டால் இப்படிப்பட்ட இடையூறுகள் ஏற்படாமல் இருக்கும்.

குடிசைவாழ் மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருப்பது பற்றி என்னை விட பெருமையும் சந்தோஷப்படுகிறவர்களும் வேறு யாரும் இருக்கமுடியாது என்று நினைக்கிறேன். நாளை அந்தக் குடிசைவாழ் மக்களுக்காக நாங்கள் தொடர்ந்து பல ஆண்டுக் காலமாக பாடுபட்டு வருபவர்கள். கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கூறினார்கள். குடிசைவாழ் மக்களுக்காக வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருப்பது அவை எவ்வளவு அழகாகக் காட்சியளிக்கின்றன என்று. அங்கு ஏன் ஒரு சானிடேஷன் கமிட்டி போடக்கூடாது? கட்டி முடித்துக் கொடுத்தவுடன் உங்கள் பொறுப்பு தீர்ந்துவிட்டதா? அங்கு வீடுகட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள் வீடுகட்டிக் கொண்டு உள்ளே இருக்கிறார்கள். ஆனால் சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள இன்சானிட்டரி கண்டிஷனை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும்.

மெம்பர்ஸ் போடுவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். கண்டிப்பாக சட்டசபையிலுள்ள ஒரு உறுப்பினரையும், மேலவையில் உள்ள ஒரு உறுப்பினரையும் போட்டாகவேண்டும். யாரைப் போடுவார்களோ அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. அவர்களைப் போட்டால் மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் அரசுக்கு ஆலோசனைகள் கூற சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று கூறி இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாமீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எல்லாம் மிகத் தெளிவாக எடுத்து விளக்கியுள்ளார்கள்.

இதில், திரு. கணபதி அவர்கள் தலைமையில் அமைந்திருக்கிற பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்க்ஸ் கமிட்டி ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருப்பதையொட்டி திரு. தங்கமணி அவர்கள் சில கேள்விகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள் இந்த அவையின் முன்னால். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வாரியத்தின் தலைவர்

1973 நவம்பர் 30] [திரு. க. இராசாராம்]

ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராக இருக்கவேண்டும், மற்ற அரசு சார்பில்
லாத இருவர் பேரவை மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும்,
இன்னொருவர் சட்டமன்றத்தின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட
வேண்டும் என்று குறிப்பிடுவதுதான் இந்த மசோதாவின் முக்கிய
தாத்தரியம்.

இந்த மசோதாபடி தற்போதுள்ள நிலையில் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ்.
அதிகாரிதான் தலைவராக நீடிப்பார் என்பதைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். ஆனால் அது நிரந்தரமானதல்ல. அது எப்போது
வேண்டுமானாலும் மாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று என்பதைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சியில்
திரு. புவராகமூர்த்தி தலைவராக இருந்தார்கள். எப்படி இந்த
ஹௌசிங் போர்ட் நடத்தப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருது
கிறதோ அந்த வகையில் காரியங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்
என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதில் பிரதிநிதிகளாக இருக்க
வேண்டுமென்று திரு. கே. எம். எஸ். அவர்களும் மதிப்பிற்குரிய
அம்மையார் அவர்களும் கருத்து தெரிவித்தார்கள். அம்மையார்
அவர்கள் இரண்டு பேர்களுக்கு இடம் கொடுத்துவிடவேண்டு
மென்று சொன்னார்கள். இப்போதுதான் தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி
வாரியம் கிராமங்களுக்குப் போகிறது என விளம்பரங்கள் செய்து
கொண்டிருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் சென்னை நகருக்குக்
கொண்டுவருவது என்பது கடினமான காரியம் என்பதை ஜேம்ஸ்
அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இவ்வளவு ஆண்டுகளாக இல்லாமலிருந்து
இப்போதுதான் வீட்டுவசதி வாரியம் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு
வருகிறது என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். நாட்டு வளத்தைக்
கருதியும், நாட்டு மக்கள் எல்லோருடைய தேவைகளைக் கருதியும்
காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வீட்டு வசதி வாரியம்
தன் வேலைகளைச் செய்துகொண்டுவருகிறது. திரு. கணபதி
அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1964-65-ம்
ஆண்டுக்கான கணக்குகள்தான் பரிசீலிக்கப்பட்டன. ஆகவே
அதிலுள்ள குறைபாடுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, அவற்றை
எந்தெந்த வகைகளில் நிறைவு செய்யவேண்டுமென்று எடுத்துக்
கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை வருவதற்கு முன்ன
தாகவே, பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்க்ஸ் கமிட்டி அங்கு போவதற்கு

[திரு. க. இராசாராம்] [1973 நவம்பர் 30]

முன்னதாகவே, இப்போதுள்ள வீட்டுவசதி வாரியத் தலைவர் அவர்களும் நாங்களும்தான் சேர்ந்து பேசி இந்தக் கணக்குகளை சரியாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் நாங்கள் பல காரியங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

1964-65-ம் ஆண்டுக் கணக்கு முடிவடையப்பட்டு விட்டது. மேலும் நான்காண்டு கணக்குகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு அது தயாராக இருக்கிறது. ஆடிச் செய்து முடிவாகிவிட்டது. 1968-69 வரை கணக்குகள் முடிவு செய்யப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்டு தயாராகயிருக்கிறது. 1965-66, 1967-68 கணக்குகள் ஆடிச் செய்யப்பட்டு அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டன. 1968-69 கணக்குகள் முடிவு எடுக்கப்பட்டு லோக்கல் பண்ட் எக்சாமினருக்கு பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 1969-70 கணக்குகள் முடிவாக்கப்பட்டு ஏ.ஜி. அலுவலகத்தில் ஆய்வில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, கணக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு வேகத்தில் அவைகளை பரிசீலிக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு வேகத்தில் பரிசீலிக்கப்பட்டு குறைகள் களையப்பட்டு வருகின்றன. 1970-71, 1971-72, 1972-73-ம் ஆண்டு கணக்குகள் தயாராகயிருக்கின்றன. ஆடிப் போன்றவை செய்ய கணக்குகள் தயாராகயிருக்கின்றன. ஆக, கணக்குகளில் உள்ள குறைபாடுகள் வேகமாக நீர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இதில் பாக்கி வரவேண்டியது கொஞ்சம் இருக்கிறது. பாலன்ஸ் ஷீட்டைப் பார்த்தால் 1-4-1973 வரையில் 155 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி இருந்தது. 30-3-1973 வரை 37 இலட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டு, பாக்கியிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த அளவிற்கு அதிலேயுள்ள வசூல் பாக்கியை வேகமாக வசூலிக்க வேண்டும் என்பதற்காக தற்பொழுது 6 அக்கவுண்ட்ஸ் ஆபிசர்ஸ் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 15 இடங்களில் வாடகையை வசூலிக்கின்ற நிறுவனங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இன்றைக்கு பாக்கிகள் வேகமாக வசூலிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, வீடுகள் புறநகர்ப் பகுதிகளிலேதான் கட்டப்படுகின்றன. உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கார்ப்பரேஷனிலே இருக்கிற வீட்டு மேற்பார்வையாளர்களுக்கு என்னென்ன வகைகளிலே வீடுகள் கட்டுகிறோம் என்று டவுன்

1973 நவம்பர் 30] [திரு. க. இராசாராம்]

பிளானிங் ஆபீசருக்கு வைத்தால் என்ன என்றார். வீட்டு வசதி வாரியத்திலேயே அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். நாம் வீட்டு வசதி வாரியங்களினால் கட்டப்படும் வீடுகள் புற நகர்ப்பகுதியான அண்ணா நகர், சாஸ்திரி நகர், இந்திரா நகர் போன்ற இடங்களிலேதான் நிர்மாணிக்கப்படுகின்றன. அவைகளை நல்ல நகரமாக அமைத்து அதற்குப் பிறகு தான் அவைகளை நாங்கள் கார்ப்பரேஷனுக்கு தருகிறோம். ஆகவே, இவை எல்லாம் மாநகராட்சியிலே எவ்வளவு வேகமாக நடைபெறுகின்றன என்பதை உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்னைவிட நன்றாக அறிவார்கள்.

ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் திட்டங்கள் போடும் பொழுது டவுன் பிளானிங் சட்டத்தின்படி தான் செய்கிறோம். 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 80 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கட்டப்படுகின்ற ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் இரண்டு, நான்கு அல்லது ஐந்து மாடல் என்று எங்களுடைய பொறியாளர்கள் மிகச் சிறப்பான வகையிலே திட்டங்களை தீட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அவை அங்கீகரிக்கப் பட்டு திட்டங்கள் தீட்டப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதோடு புறநகர்ப்பகுதிகளிலே எந்தெந்த வகையிலே வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, அங்கே தெருக்களிலே பஸ் போக்கு வரத்திலே குறைபாடு இருக்கிறதா, பாதைகளிலே குறைபாடு இருக்கிறதா, குடி தண்ணீர் வழங்குவதிலே குறைபாடு இருக்கிறதா, மின்சாரம் வழங்குவதிலே குறைபாடு இருக்கிறதா என்று அறிந்து முடிந்தவரையில் குறைகள் நீக்கப்பட்டு வருகிறது.

அப்படி கவனிக்கும் பொழுது இப்பொழுதிருக்கும் வீட்டு வசதி வாரியத் தலைவர் அவர்கள் “மாஸ் கான்டாக்ட் புரகிராம்” என்ற ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி, அந்த வகையிலே அதை நான் அசோக் நகரிலே ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறேன். ஆக, அது நல்ல முறையிலே இன்றைக்கு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வீடுகளை பெறுவதிலே ஏழைகள் கவனிக்கப்படவில்லை, புறக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அதிகாரிகளும், அரசுக்கு வேண்டியவர்களும் தான் வீடுகளையும், நிலங்களையும் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று திருமதி அனந்தநாயகி இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

[திரு. க. இராசாராம்] [1973 நவம்பர் 30]

வீட்டுவசதி வாரியத்திலே ஒரு திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது ; அதன்படி ஷெட்யூல்ட்டு கேஸ்ட்ஸ், ஷெட்யூல்ட்டு டிரைப்ஸை சேர்ந்தவர்களுக்கு 10 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்படுகிறது ; அதைப்போலவே மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு 18½ சதவிகிதம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே மத்திய அரசு ஊழியர்கள், ஹௌசிங் போர்டு, மின்சார போர்டு, லோகல் பாடிஸ் ஊழியர்களுக்கு 18½ சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது ; சலவைத் தொழிலாளர்கள், சவரத் தொழிலாளர்களுக்காக 5 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது ; மற்றும் பொதுமக்களுக்கு 48 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதிலே ஏழை பணக்காரர் என்ற பிரச்சினை வருவதில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு வீடுகள் கட்டப்படாத இடம் அப்படியே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள், திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள். அதற்காக அவர்கள் குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த அடிசின் போர்டைப் பொறுத்தவரையில் அம்மாதிரியான காரியங்களைச் செய்வது கிடையாது. ஏறக்குறைய அஸ்திவாரம் மேலே வந்ததற்குப் பிறகுதான் நான் அடிக்கல் நாட்டு விழா செய்துகொண்டிருக்கிறேன். எனவே, அந்த வகையிலே எதுவுமே உறுப்பினர் சொன்னதைப் போல் இல்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னமும் தொழிலாளர்களுக்காக இன்றைக்கு தனியாகவே ஒரு காரியம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் “சப்சிடைசிடு இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங் ஸ்கீம் டெனமென்ட்ஸ்” என்ற வகையிலே விருதுநகரிலே 116 வீடுகளும், சிவகாசியிலே 156 வீடுகளும், சத்தியமூர்த்தி காலனியிலே 406 வீடுகளும், சர்மா நகரிலே 450 வீடுகளும், திரு.வி.க. நகரிலே 544 வீடுகளும், ஆக மொத்தம் 1,672 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

அதைப் போலவே, பசுமலையிலே 200 வீடுகளும், சிங்கா நல்லூரிலே 350 வீடுகளும், பிளமேட்டிலே 104 வீடுகளும், திருப்பூரிலே 168 வீடுகளும் தொழிலாளர்களுக்காக கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

1973 நவம்பர் 30] [திரு. க. இராசாராம்]

அதோடு மட்டுமல்லாமல், தொழிலாளர் தலைவர்கள் வீடுகள் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதன் பேரில் இன்றைக்கு பல தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் தலைவர்கள் வீடுகளை கட்டிக் கொள்ள முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வோம். உங்களுக்கு இன்னும் சொல்லப் போனால், எஸ். எம். நாராயணசாமியைச் சேர்ந்த தொழிற் சங்கமானாலும் சரி, மா. வே. நாராயணசாமியைச் சேர்ந்த தொழிற் சங்கமானாலும், குசேலர் அல்லது சிந்தன் அவர்கள் நடத்தும் தொழிற் சங்கமானாலும் வீடுகளை கட்டிக் கொள்ள முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கான திட்டங்களை வீட்டுவசதி வாரியம் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து பெரிய வசதியான வீடுகள் என்ற கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள் இங்கே. வசதியான வீடுகள் பெசன்ட் நகரிலே 60,000 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. 3 படுக்கைகள் கொண்ட வீடுகள் 100 தான் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரக் கணக்கான வீடுகளிலே பெரும் தொகையை ஒதுக்கவில்லை. அநேகம் பேருக்கு முழு தொகையை வாங்கிய பிறகு தான் வீடுகளை கட்டித் தருகிறோம். அந்த தொகை வந்தால் எல்.ஐ.சி.யிலே கடன் வாங்க வசதியாக இருப்பதால் அந்தத் திட்டத்தை இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

அதோடு, “லோ காஸ்ட் ஹௌசிங் ஸ்கீம்” என்ற திட்டத்தின் கீழ் 10,000 ரூபாய்க்கு ஒரு வீடு என்று திட்டமிட்டு 3,000 வீடுகளை 3 கோடி ரூபாய்க்கு திட்ட மதிப்பீடு போட்டு வீடுகள் கட்டித்தர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு தமிழகத்திலே நல்ல ஆதரவு இருக்கிறது. இதிலே 1,500 வீடுகள் அநேகமாக பொங்கல் பரிசாக பல்வேறு மாவட்ட தலைநகரங்களிலே கட்டப்பட்டு தரவிருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு அம்மையார் அவர்கள் இந்த வாரியங்களிலே அரசியல் விளையாடுகிறது என்றார்கள். எனவே, வாரியங்கள் எதற்கு, வாரியத் தலைவர்கள் எதற்கு என்று வேறு கேட்டார்கள். எனக்கே கூட அவர் கேட்டது ஆச்சரியமாக இருந்தது. மத்திய அரசிலே கூட ரெயில்வே போர்டு, ரீரிசம் அன்ட் கார்ப்பரேஷன் போன்ற வாரியங்கள் இருக்கத்தான்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரிய
(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 30/1973)

[திரு. க. இராசாராம்] [1973 நவம்பர் 30]

செய்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் அம்மையார் அவர்கள் சேர்ந்திருக்கின்ற ஆளும் காங்கிரஸின் மத்திய அரசிலேதான் இருக்கின்றன. அதனை அம்மையார் அவர்கள் அறிவார்களோ என்னவோ அது எனக்குத் தெரியாது.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் வாரியத் தலைவர்களோடு—அது அதிகாரியாக இருந்தாலும், அதிகாரமற்ற வாரியத் தலைவராக இருந்தாலும் சரி—அவர்களோடு கலந்து பேசி இந்தக் காரியங்களை நாங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தமிழகத்திலே தான் இன்றைக்கு இந்த வீடுகள் கட்டுவதிலே எல்லா மாநிலங்களைக் காட்டிலும் முன்னால் நிற்க முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது குஜராத்துக்கும் நமக்கும் போட்டி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே அந்த மாநிலம்தான் இன்றைக்கு முதலிடம் வகிக்கிறது. அங்கே நிலையான அரசு இல்லை. ஆனால் இங்கே நிலையான அரசு இருப்பதால் இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே அதிகமான வீடுகளை கட்டித் தருவது தமிழக வீட்டுவசதி வாரியம் என்பதை உருவாக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, திட்டங்கள் விரைவாகவும், வேகமாகவும் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காகவும், இதிலே காணப்படும் குறைகள் களைப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும்தான் இந்த மசோதாவை நாங்கள் இந்த அவையின் முன்னால் வைத்திருக்கிறோம்.

அதோடு திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள், வாரியத்தின் தலைவர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கான விளக்கத்தை நான் தந்திருக்கிறேன். எனவே, இந்த மசோதாவை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : On a point of clarification, Sir, These Rs. 10,000 worth houses are proposed to be constructed by the Housing Board. May I know whether they are going to construct such houses in the City of Madras also because there are

1973 நவம்பர் 30] [Thiru K. M. Subramaniam]

so many people who do not live in huts but who live in small por-
tions paying Rs. 50 or Rs. 60 as rent and their income is less
than Rs. 200 per mensem. Is there any proposal to construct
these Rs. 10,000 worth houses to such of those people? If so,
may I know the advance they have to pay. They cannot afford to
pay Rs. 7,000 or Rs. 8,000 initially.

.மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, 10,000
ரூபாய் வீட்டிற்கு ஏறக்குறைய 400 சதுர அடி தேவைப்படுகிறது.
இதுவரையில் இது போன்று வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம்.
இதற்காக ஒரு திட்டம் போட்டு திட்டத்தின் அடிப்படையில்
லாபம் என்னவென்றால் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் செண்டேஜ்
சார்ஜ் என்பது 12 சதவீதம் வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.
ஆனால், ரூ. 10,000 செலவில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள்
நடுத்தர குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், ஏழை
மக்களாக இருக்கிறார்கள், சராசரி வருமானமுள்ளவர்களாக
இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில், பொறியாளர்களோடு கலந்து
பேசி, 6¼ சதவிகிதம் செண்டேஜ் வாங்கிக்கொண்டால் போதும்
என்று அம்மாதிரி வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாவட்ட தலைநகர்களிலே அப்படிப்பட்ட வீடுகள் கட்டுவது
எங்களுக்கு வசதியாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், சென்னையிலே
உள்ள குறைபாடு என்னவென்று கேட்டால், நிலத்தினுடைய விலை
அதிகமாக இருக்கிறது. நிலத்தினுடைய விலையை நாங்கள்
அதிகப்படுத்திவிட்டோம் என்று கூட சொல்கிறார்கள். இப்
பொழுது தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுகின்ற இடங்களில்
தொழிலாளர் தலைவர்களுக்குச் சொன்னேன். நாமாக வந்து,
வீட்டு வசதி வாரியம் நிலத்தை விலைக்கு வாங்கினால், விலை அதிக
மாகக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் அந்த நிலத்தை
வாங்குவதில் ஏதோ கையூட்டு வாங்குவதாகவும் பேசப்படுகிறது.
ஆகவே, இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் ஏற்படாத வகையில்
தொழிலாளர் தலைவர்களோ, வங்கிகளோ அல்லது மற்ற நிறுவனங்
களோ 100, 150 பேர்கள் சேர்ந்து வேண்டிய நிலத்தை வாங்கி
விடுங்கள் என்று சொன்னேன். நிலத்தை வாங்கிய பிறகு நம்
முடைய அதிகாரிகளை, பொறியாளர்களை அனுப்பி, டவுன்
பிளானிங் திட்டப்படி அந்த நிலத்தைப் பங்கு போட்டு, அதில்
வீடுகளை கட்டித் தந்துவிடலாம் என்று அவர்களிடம் எடுத்துச்

[திரு. க. இராசாராம்] [1973 நவம்பர். 30]

சொன்னேன். பல பேர்கள் அதைப்போல நிலத்தை வாங்கி எங்களிடம் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் தடை ஏதும் இல்லை.

சென்னை நகரத்தில் மவுண்ட் ரோட்டில் இடம் வேண்டுமென்றால், அதுவும் சென்னை நகரத்தில் குறைவான வீடுகளுக்கு வேண்டுமென்றால் அது நடக்காத காரியம். அதைப்போலவே சென்னை நகரத்தில் 10,000 ரூபாய் பெறுமான வீடுகள் கட்டுவது என்பதும் கடினமான காரியம் என்பதை திரு. கே. எம். எஸ். பொலாறவர்கள் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ரூ. 10,000-ல் ஒப்ளாட் சிஸ்டத்தல் கோட்டேர்புரத்தில் வீடுகள் கட்டியிருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 100 வீடுகளுக்கு மேலாக கட்டப்பட்டிருக்கிறது. முதல் தவணையாக ரூ. 1,000 கொடுத்தால் போதும். மீதமைய ரூ. 60, 70 மாதத் தவணையில் கொடுத்து 20 ஆண்டுகளுக்குள் வீட்டை சொந்தமாக்கிக்கொள்ளலாம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(திரு. எம். சுரேந்திரன் எழுந்திருந்தார்.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு): நீங்கள் பேசினீர்களா?

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு சப்ஸிடி அளித்து வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு அம்மாஜிரி மான்யம் அளிப்பதிலே பரவலாக செய்யப்பட்டிருக்கிறதாக அல்லது ஏதோ குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு மட்டும் செய்யப்பட்டிருக்கிறதாக மானியம் அளிப்பதாக இருந்தால் என்ன முறையில் அவர்கள் உங்களை அணுக வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: சப்ஸிடி கொடுத்து, சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு தொழிலாளர்களுக்காகக் கட்டப்படுகின்ற வீடுகள் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு பொருத்தமாக இருக்கும். தொழில் நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும். தொழிலாளர்கள் வாடகைக்குக் குடியிருக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்தமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், அவர்கள் ஒரு காலனி அமைத்து, ஒரு இடத்தை

1973 நவம்பர் 30] [திரு. க. இராசாராம்]

வாய்க்கிக் கொடுத்தால், அதிலே நாங்கள் வீடுகள் கட்டித் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். பெரும்பாலும் வாடகைக்கு இருப்பதற்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் போடப் பட்டிருக்கிறது.

நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டவேண்டுமென்ற திட்டத்தை, டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் எண்ணிடத்திலே அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சென்னையில் இருக்கிற செளராஷ்டிரா நெசவாளர்களுக்கும், சேலத்தில் இருக்கிற தேவாங்கு நெசவாளர்களுக்கும், சேலத்தில் இருக்கிற முதலியார் நெசவாளர்களுக்கும், தஞ்சாவூரில் இருக்கிற செளராஷ்டிரா நெசவாளர்களுக்கும், அருப்பக்கோட்டையில் இருக்கும் தேவாங்கு நெசவாளர்களுக்கும், இவர்களுக்கெல்லாம் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று எவ்வொரு அங்கத் தினாரும் ஆங்காங்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு, நெசவு போடுவதற்கு ஈற்ற தன்மையில் ஒரு அறை வைத்து வீடுகள் கட்டுவதற்கு அந்தந்த ஊரில் கிடைக்கின்ற பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு ரூ. 4,000, ரூ. 4,500-ல் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 4,000, 4,500-ல் கட்டுவது ஏனென்றால் 20 ஆண்டு காலத்திற்குள் அவர்கள் திருப்பித் தருவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது முதல் கணியாக ரூ. 500 தரலார்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ரூ. 500 கேட்டதற்குக் காரணம், அப்பொருள்களால் மாதக்கிற்ற ரூ. 20, ரூ. 24-க்கு உள்ளாக மாதத் கணியில் அவர்களால் திருப்பித் தரமுடியும், 20 ஆண்டு காலத்திற்குள் திருப்பித் தர முடியும்.

சென்னையிலே இருக்கிற செளராஷ்டிரா நெசவாளர்கள் சென்னைக்கு வெளியிலே இருக்கிற ஒரு இடத்தை வாங்குவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட இடம் விற்பனைவாக கிடைக்கிறது. அப்படிச் சுறைவான நிலைக்கு வாங்கின இடத்தில் நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் தருவதற்கு விட்டு வசதி வாரியம் முன்வந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1973 நவம்பர் 30]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) :

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, மாநில வீட்டுவசதி வாரிய
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 30/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்
பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) : பேரவையின்
முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 2 இந்த மசோதாவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட
வேண்டும்”.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, in spite of the Hon.
Minister's assurance I am very sorry that I have to press the
amendment.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) : முதலில் எல்லா
திருத்தங்களையும் மூவ் பண்ணி விடலாம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following
amendment:—

For sub-clause (b) (ii) of the proposed new Section 4, the
following shall be substituted, namely:—

“(ii) non-official members not exceeding three, of whom
two shall be elected by the Legislative Assembly and one by the
Madras City Corporation Council”.

DR. H. V. HANDE: I second the amendment.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move the
following amendment:—

In sub-clause (b) (ii) of the proposed new Section 4, add the
following at the end:—

“of whom two shall be the members of the Legislature
from the City of Madras”.

1973 நவம்பர் 30]

THIRU M. SURENDRAN : Sir, I second the amendment.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following amendment :—

For the proposed new Section 4, substitute the following :—

“ 4. Constitution of the Board—The Board shall consist of—

(a) a Chairman appointed by the Government who shall be an I.A.S. Officer or a Government official;

(b) non-official members not exceeding three of whom two shall be elected from the Legislative Assembly and one from the Legislative Council ”.

The amendment was duly seconded.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I shall briefly explain why I have moved my amendment. I believe the Hon. Minister is aware that there is lack of co-ordination between the Corporation and the various boards like Slum Clearance Board or Housing Board. One thing is very glaring. The Hon. Minister spoke about Karunanidhinagar and Ashoknagar. If anybody goes there, they see beautiful houses constructed but there is no drainage. It has taken three years for the Corporation to take up the roads because the roads were not according to the specification of Corporation rules. The Housing Board give their own explanation. Unless there is a representative of the Corporation in the Housing Board, this things cannot be settled for such things come at every meeting and they have to be settled.

I have had experience as a representative of the Corporation in the City Improvement Trust for six years. We see various beautiful buildings of Slum Clearance Board. But where is the drainage? In some places they are connected with the drainage of the Corporation. But in other places, the drainage is not there and the water is allowed to flow in a nearby canal. Much of the disease is due to this kind of stagnation of drainage water. In 109 division the sewage water is emptied into the canal nearby. There is no proper drainage. I hope the Hon. Minister will see the reasonableness of my argument and see that, out of the three, there is at least one representative of the Corporation in the

[Thiru K. M. Subramaniam] [1973 நவம்பர் 30]

Housing Board. Housing Board is not the monopoly of the City but it is the monopoly of the whole State. That is why I say let there be one representative of the Corporation Council in the Housing Board. Let there be one representative from the Corporation Council, which represents 24 lakhs of people of the City of Madras in the Housing Board. I hope the Hon. Minister will see the reasonableness of my argument and accept my amendment. Thank you.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, இந்த திருத்தம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த வாரியத்தின் மூலம் தமிழ்நாடு பூராவும் வசதி செய்யப் போகிறோம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி இருக்கும்போது சென்னைரிலே மட்டும் இரண்டு பிரதிநிதிகள் என்றால் என்ன செய்வது என்று சொன்னார்கள். அடிக்கடி இந்த வாரியத்திலே கூட்டம் போட்டு, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதை கண்காணிக்க பிரதிநிதிகள் உஷாராக இருக்க வேண்டும். அதற்கு சிட்டி எம்.எல்.ஏ. இரண்டு பேரைப் போட்டால்தான் நல்லது. சிட்டியிலே 28 வட்டம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். சிட்டியிலே இருக்கிற எம்.எல்.ஏ. களுக்குத்தான் அவர்கள் படும் கூட்டம் செரியும். அவைதான் 3 நான்-அபிஷிஸஸ் என்று சொல்லும்போது சிட்டியிலிருந்து 3 எம்.எல்.ஏ. க்களையும், திரை பகுதிகளிலிருந்து ஒரு எம்.எல்.ஏ. யையும் போட்டால் வாரியம் நிறைவேற்ற நடவடிக்கை என்று நான் சொல்கிறேன்.

இப்போது பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டில் காலசாமகத்தினால் ஒரு பைப் வசதி செய்ததில் 75,000 ரூபாய் விரயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது யாருடைய பணம்? பொதுமக்களுடைய பணம். காலசாமகம் தளிக்கப்பட்டிருந்தால் இந்த விரயம் தடுக்கப்பட்டிருக்கும். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் வாரியத்திலே போடக்கூடிய எம்.எல்.ஏ.-க்கள் எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். அங்கம் கட்டியாலே உள்ளவர்களைப் போட்டால், கட்டிக்கூடாது இருக்கக்கொண்டு எப்படி குறை சொல்வது என்று தயங்குவார்கள். என்கே கூற்றும் இருக்கிறது, என்கே குறை இருக்கிறது என்பதை துருவி துருவிப் பார்த்து, வாரியத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல

1973 நவம்பர் 30] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வேண்டுமானால் எதிர்க்கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்களால்தான் முடியும். அப்போது தான் வேலை ஒழுங்காக நடைபெறும். அங்கே நடக்கக் கூடிய குறைகளும் வெளியே தெரியும்; இந்த மன்றத்திலே விவாதிப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

வெளிநாடுகளிலே சென்று பார்த்தால், அங்கெல்லாம் எவ்வளவு அழகாகச் செயல்படுகிறார்கள். சிங்கப்பூரிலே போய் பார்த்தால், ஒரு 1½ வருஷத்திற்குள் வீட்டுப் பிரச்சனையை ஹவுசிங் போர்டு மூலமாக எவ்வளவு பரமாதமாக செய்து முடித்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அங்கே லீ பிரைம் மினிஸ்டராக இருக்கிறார். மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் வீட்டுப் பிரச்சனைக்கு முதலிடம் கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் மற்ற காரியங்களுக்கு எல்லாம் பணம் ஒதுக்கி விட்டு, மிச்சம் மீதி இருந்தால் தான் வீட்டு வசதிக்கு கொடுக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யாமல் நமது நாட்டிலும் வீட்டு வசதிக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யும் போது தொழில் பெருகும்; வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கும். மா வேலை செய்பவனுக்கு, பெயின்ட் அடிப் பவனுக்கு, இரும்பு வேலை செய்பவனுக்கு இப்படி பலருக்கு வேலை கிடைக்கும். இதைபெல்லாம் மனதில் வைத்து வீட்டுவசதி பிரச்சனையைக் கவனிக்கவேண்டும்.

வாரியம் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமானால் அடிக்கடி கூட்டம் போட்டு, நடவடிக்கைகள் பரிசீலனைச் செய்யப்பட வேண்டும். அடிக்கடி கூட்டம் நடத்துவதற்கு சிட்டி எம்.எல்.ஏ.-க்களைப் போட்டால்தான் செலவு இல்லாமல் அவ்வப்போது கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள முடியும். மொஃபசலில் உள்ளவர்களைப் போட்டால் அவர்களுக்கு வரமுடியாமலே கூட போகும். பஸ், இரயில்களில் ஏதாவது கொளாறு என்றால் அவர்கள் கூட்டத்திற்கு வந்து சேரமுடியாது; வந்தாலும் அவர்கள் வருவதற்குள் கூட்டம் முடிந்துவிடும். ஆகவே, என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். சிட்டியிலுள்ள எம்.எல்.ஏ.க்களால்தான் கூட்டத்திற்குத் தவறாமல் வாடிக்கையும்; மொஃபசலில் உள்ளவர்களுக்கு வர முடியாது;

[திரு. துரைமுருகன்] [1973 நவம்பர் 30]

வருவதற்குள் கூட்டம் முடிந்துவிடும் என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சாயலல். வெளியிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் தான் ஒழுங்காக கமிட்டிக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்கிறார்கள். சிட்டியிலே இருக்கின்ற அம்மையாரால் சிட்டியில் நடைபெறும் கூட்டங்களிலே கூட கலந்துகொள்ள முடியவில்லை என்பதை பல சந்தர்ப்பங்களிலே நான் பார்த்திருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே வீட்டுவசதி இல்லாத கிராமங்கள்தான் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கிராமங்களிலே இருந்து வருகின்ற எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்குத்தான் கிராம மக்களின் நலமை தெரியும். ஆகவே, மொஃபசலிலிருந்து வரக்கூடிய எம்.எல்.ஏ. க்களைப்பார்த்து போட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) : பஸ், இரயில் ஏதாவது காரணத்தினால் வரவில்லை என்றால், மொஃபசல் எம்.எல்.ஏ. க்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள முடியாது என்று தான் சொன்னார்கள். ஆகவே, இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்கெனவே நான் கொடுத்த கருத்துரையில் 50 சதவிகிதத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 50 சதவிகிதம் தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, என்னுடைய திருத்தத் திற்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போதைக்கு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்தான் இந்த போர்டின் தலைவர். ஆனால் அது நிரந்தரமானதல்ல. ஐ.ஏ.எஸ். அல்லாத நான்-அபிஷியல்ஸும் தலைவராக வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்த போர்டில் அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். நிரந்தரமாக இந்த போர்டு இருக்க வேண்டும். அப்படியானால் அதற்கு ஒரு அதிகாரிதான் தலைவராக இருக்க வேண்டும். இப்போது நண்பர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டின் தலைவராக இருக்கிறார்கள். இன்று அல்லது இரண்டாண்டு காலத்திற்குப் பின்னால், இந்த அரசாங்கம் போய்விட்டால் நண்பர் அரங்கண்ணல் அவர்களும் போய்விடுவார்கள். போர்டு கலைந்துவிடும். ஆனால் ஒரு அதிகாரி

1973 நவம்பர் 30] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

போர்டின் தலைவராக இருந்தால், எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் அதன் தலைவர் அப்படியே இருப்பார், போர்டும் நிரந்தரமாக இருக்கும். ஆகவேதான் என்னுடைய திருத்தத்தில் தலைவராக இருப்பவர் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக, அரசு அதிகாரியாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படி இருந்தால் இந்த வாரியம் நிச்சயமாக நல்லமுறையிலே செயல்பட வாய்ப்பு இருக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல. அதிகாரிகள் என்றால் அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் மீது ஒரு கண்டிப்பு இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் இருக்கும். அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் தலைவராக இருந்தால், அவர்மீது அரசாங்கம் அதிகாரம் செலுத்த முடியாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவேதான் அரசு அதிகாரி தான் வாரியத்தின் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்று நான் என்னுடைய திருத்தத்திலே வற்புறுத்துகிறேன்.

அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சென்னை நகரத்தில் 25 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள், ஆகவே, சென்னை நகரத்தில் இருந்து 2 எம்.எல்.ஏ.-க்களைப் பிரதிநிதிகளாகப் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டின் ஜனத்தொகையே 25 லட்சம் அல்ல. 4½ கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் களில் 25 லட்சம் பேர் தான் சட்டியில் இருக்கிறார்கள். மாநிலம் முழுவதற்கும்தான் இந்த போர்டு இருக்கிறது. ஆகவே, மற்ற மாவட்டங்களிலுள்ள எம்.எல்.ஏ. க்களும் இடம் பெறவேண்டும். அப்படியானால்தான் அங்கங்கேயுள்ள குறைகளைச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். சென்னை நகரத்தில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள்; அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் நகரத்திலுள்ள பிரச்சனைகளை அவர்கள் அறிந்து அதற்கு உரிய பரிகாரம் தேடிக்கொள்வார்கள். ஆனால் இங்கேயிருந்து 400, 500 மைல் தொலைவிலுள்ள கிராமப்புறங்களைப்பற்றி அவர்களுக்கு தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்து வருகின்ற பிரதிநிதிகளும் இடம்பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய இரண்டாவது திருத்தத்தில் 'நான்-அபிஷியல்ஸ்' நியமனம் செய்யப்படுவது பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இந்த மசோதாவின்படி மூன்று அங்கத்தினர்களை அரசாங்கம் நியமிக்கும்

[திரு. ஜே.ஜேம்ஸ்]

[1973 நவம்பர் 30]

என்றிருக்கிறது. அரசாங்கமே அங்கத்தினர்களை நியமிப்பது என்றால் அது ஜனநாயக அமைப்பாக இருக்காது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை தேர்ந்தெடுத்து நியமிப்பதுதான் ஒரு ஜனநாயக அமைப்பாக இருக்கும். அரசாங்கம் நியமிப்பதாக இருந்தால் நிச்சயமாக அது கட்சி கண்டுவிட்டதுடன் இயங்குவதற்குத் தான் வழிவகுக்கும். அப்படியானால் வாரியம் சரியாக செயல்படாது. ஆகவே, பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துதான் நியமிக்க வேண்டும். குறிப்பாக அம்மையார் அவர்கள் சொன்னமாதிரி எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தால் வாரியத்தில் இருக்கின்ற குறைகளை அவர்கள் தைரியமாக எடுத்துச்சொல்ல முடியும். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். மூன்று நான்-அபிஷியல் மெம்பர்களில், இரண்டு பேர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், ஒருவர் மேல்சபை மெம்பராகவும் இருந்தால் நல்லது என்ற என்னுடைய கருத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த வாரியம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு, ஜனநாயக அடிப்படையில் தேர்தல் முறைப்படி பிரதிநிதிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற புறநகர் பகுதிகளில் 'டி ரெயினேஜ்' சரியாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். அசோக் நகரைப் பொறுத்த வரையில் டி ரெயினேஜ் சீராக அமைக்கப்பட்டு, சுத்தப்படுத்தும் குளம் ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது; மற்ற வேலைகளும் வேகமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. கார்ப்பரேஷனுக்கும் ஹவுசிங் போர்டுக்கும் எந்தவிதமான தகராறும் கிடையாது. அதனால் வேலைக்கு எந்தவித குந்தகமும் ஏற்படாது. கார்ப்பரேஷனில் உள்ள நபர் ஒருவர் இந்த வாரியத்தில் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றால், மீண்டும் மாநகராட்சி வந்த பின்னால் பரிசீலனை செய்யலாம். தற்போது அந்தப் பிரச்சனைக்கு இடம் இல்லை.

அடுத்து, நம்முடைய அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சென்னை நகரிலிருந்து இரண்டு எம்.எல்.ஏ.க்களைப் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஜேம்ஸ் அவர்கள் சென்னைக்கு

1973 நவம்பர் 30 [திரு. க. இராசாராம்]

மட்டும்தானா வீட்டுவசதி வாரியம் என்று கேட்டார்கள். சட்டம் என்ற உறுப்பினர்கள் வாரியத்தில் இடம் பெறுவதற்கு வழி உண்டா இல்லையா என்று தெரிவதற்கு முன்னாலேயே இரண்டு பேரும் ஒரு பெரிய விவாதத்தையே எழுப்பிவிட்டார்கள். ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். மூன்று நான்-அபிஷியல் மெம்பர்களில் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் ஒருவர், மேலவை உறுப்பினர்களில் ஒருவர் இடம் பெற்றால் என்ன என்று கேட்டார்கள். உத்தியோக சார்பற்ற மூன்று பேரில் மேலவை உறுப்பினர் ஒருவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் இடம் பெறலாம் என்று நான் கருதிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்த வாரியத்தின் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக இருக்க வேண்டுமென்று கருத்து சொன்னார்கள். நடைமுறையைப் பொறுத்த வரையில், நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தான் நாம் கவலைப்பட வேண்டுமேயல்லாமல், நபர் முக்கியத்துவத்தைப் பார்க்கக் கூடாது. போர்டைப்பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம். போர்டு என்றைக்கும் நிரந்தரமானது. இந்த நிரந்தரமான போர்டில் யார் வந்தாலும், யார் போனாலும் வேலை ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா என்பதைத் தான் பார்க்க வேண்டும். வேலை நடைபெறுவதை மட்டும் நோக்கினால் போதும் என்று நான் அவர்களைக் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு சென்னையில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமல்ல—தமிழகத்திலுள்ள 4½ கோடி மக்களுக்கும் வீட்டுவசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டாமா என்று ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். சென்னை நகரில் குடிசைமாற்று வாரியம் செய்து வருகிற பணிகளை, வீட்டு வசதி வாரியமே குடிசைவாழ் மக்களுக்கு தமிழகம் முழுவதும் வீடுகளைக் கட்டித் தந்துகொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தென்னாற்காடு கடலூரில் 117 வீடுகள், திருச்சியில் 450 வீடுகள், கோயம்புத்தூரில் 2,989 வீடுகள், தஞ்சையில் 199 வீடுகள், சேலத்தில் 214 வீடுகள், திருநெல்வேலியில் 80 வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை நகரில் 7,384 வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பல வீடுகளை எல்லா மாவட்டங்களிலும் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே வீட்டுவசதி வாரியம் மாண்புமிகு உறுப்

[திரு. க. இராசாராம்] [1973 நவம்பர் 30]

பினர்கள் குறிப்பிட்ட நல்ல காரியங்களை எல்லாம் செய்து வருகிறது என்பதனை வலியுறுத்திச் சொல்லி, கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை திரும்பப்பெறவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: In view of the Minister's assurance and in view of the fact that the reformation of the Housing Board has started under this dynamic leadership, I propose to withdraw my amendment reserving the right to bring a new Bill when I find that the Board is going wrong.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I press my amendment.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டது.

பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 3, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

1973 நவம்பர் 30]

(ஈ) தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1973)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டவரைவு எண் 37/1973) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்” என்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1939-ம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939) 4-ஏ பிரிவின் கீழ் சென்னை மாநகரம், நகராட்சிகள் போன்ற பல்வேறு இடங்களில் நடைபெறும் திரைப்படக்காட்சிகள் மீது பல்வேறு வீதங்களில் காட்சி வரி விதிக்கப் படத்தக்கதாகும். மதுரை நகராட்சி மாநகராட்சியாகி விட்டதனால், மதுரை மாநகரில் நடைபெறும் திரைப்படக் காட்சிகள் மீது, சென்னை மாநகரில் நடைபெறும் திரைப்படக் காட்சிகளுக்கு விதிக்கப்படும் வீதத்திலேயே, காட்சி வரி விதிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்கு வகை செய்ய, தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி சட்டத்தைத் திருத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் தற்போதைய விதி துறைகளின் கீழ், வரி ஏய்ப்பு அல்லது குறைவான வரி விதிப்பு கண்டுபிடிக்கப்படும் நேர்வுகளில், வரி விதிப்பு அதிகாரி, மேற்படி சட்டத்தின் 7-பி பிரிவின் விதித்துறைகளைப் பயன்படுத்துகையில், ஒவ்வொரு வாரத்திற்கும் வரி விதிப்பு அல்லது மறு வரி விதிப்புக் காகத் தனித்தனி ஆணைகள் பிறப்பிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் ஒரு நிதி ஆண்டு குறித்து அல்லது அதன் ஒரு பகுதி குறித்து ஒரே ஒரு ஆணை பிறப்பிக்க இயலாமையின், அதனால், வரி விதிப்பு அதிகாரிக்கு, நேரமும் உழைப்பும் ஏராளமாக மிச்சமாகும். எனவே, மேற்படி சட்டத்தின் 7-பி பிரிவின் விதித்துறைகளைப் பயன்படுத்துகையில், ஒரு நிதி ஆண்டு அல்லது அதன் ஒரு பகுதிக்காக ஒரே ஒரு வரி விதிப்பு ஆணை அல்லது மறு வரி விதிப்பு ஆணையைப் பிறப்பிக்க வகை செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது.

* 28—11—1973 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1973 நவம்பர் 30]

ஆவணத்தில் வெளிப்படையாக, தெளிவாகச் தெரிகிற தவறு எதையும் சரி செய்ய, தமிழ்நாடு கேளிக்கை வரியின் கீழ் வரி விதிக்க அதிகாரமுள்ள அதிகாரிக்கோ அல்லது மேல் முறையீட்டு அதிகாரிக்கோ அல்லது மறு விசாரணை அதிகாரிக்கோ இயலும் வகையில் மேற்படி சட்டத்தில் விதித்துறை எதுவும் இல்லை. எனவே, ஆவணத்தில் வெளிப்படையாகத் தெரிகிற தவறு எதனையும், மூன்று ஆண்டு கால அளவுகள், சரி செய்ய மேற்படி அதிகாரிகளுக்கு இயலும் வகையில் மேற்படி சட்டத்தில் அவசியமான விதித்துறை செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இப்பேரவை முன் உள்ள சட்டமுன்வடிவு, மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நோக்கங்களை எய்த விழைகிறது.

இப்பிரேரணையை ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு இம் மன்றத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கேளிக்கை வரி திருத்தச் சட்டம் மதுரை நகராட்சியாக ஆக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அதற்கும் பொருந்தவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கேளிக்கை வரி பற்றி ஒரு உயர் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு விசாரித்தாகவேண்டிய நிலைக்கு மிக அதிக அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது.

இன்றுள்ள சட்டப்படி கேளிக்கை வரியை யார் உண்மையாகக் கட்டுவது என்றாலும் சினிமாக் கொட்டகைகள் வைத்திருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு டாக்ஸ் உயர்ந்துவிட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் டாக்ஸை கட்டாமல் மறைப்பதற்காக பொய் அச்சுகள் போடுகிறார்கள், இன்னும் என்ன என்னமோ காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். வரியை நாலாறு என்று போட்டு நான்கு பேர்கள் கட்டுவதை விட வரியைக் குறைவாகப் போட்டால் எல்லோரும் கட்டக்கூடிய நிலைமை இருக்கும். அதுபற்றி நிறைய கேஸ்கள் வருவதனால் நான் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்கள் தாங்க முடியாத அளவுக்கு கேளிக்கை வரி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. இன்னும் நாம் விதித்திருக்கிற மாக்கிம்ம் அளவு சில பஞ்சாயத்துகளில் போடுகிறார்கள், சிலவற்றில் குறைவாகப் போடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக

1973 நவம்பர் 30] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

குறைவாகப் போடுகிற பஞ்சாயத்துக்களை நோக்கி ரீரிங் டாக் டீஸ்கள் போகிற நிலைதான் இருக்கிறது. மேலும் இந்தத் தொழிலில் அன் ஹெல்தி காம்பெடிஷன் இருக்கக்கூடாதென்று தான் ஒரு தியேட்டருக்கும் இன்னொரு தியேட்டருக்கும் இடையில் இவ்வளவு தூரம் இருக்கவேண்டுமென்று விதித்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு செமி பர்மனென்ட் தியேட்டர் என்பதாக ஒரு இவத்தைப் புகுத்தி இது அடுத்தடுத்து அமையக்கூடிய நிலைமையில் அனுமதிப்பதால் தவறான போட்டி ஏற்பட்டு தியேட்டர் கட்டர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கேளிக்கை வரி வசூலை எடுத்துப்பார்த்தால் 1969-70-இல் எதிர் பார்த்ததைவிட குறைவாகவேதான் வந்திருக்கிறது.

The actuals are less than the estimates. They want to escape and there is evasion.

ஆகவே, கேளிக்கை வரியை நியாயமான முறையில் விதிக்க யோசிக்க வேண்டும். பங்களா தேஷ் வரி என்று போட்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் எடுத்துவிட்டார்கள் என்றாலும் நீங்கள் எடுக்க வில்லை. ஏதோ ஒரு நெருக்கடிக்காகப் போடுகிறோம் என்றால் உடனே அதை எடுக்கவும் முன்வரவேண்டும். அதுதான் கிடையாது. இன்றைக்கு என்டர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸ், சினிமா மோட்டார் டாக்ஸ் போன்ற இரண்டிலும் உள்ள பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து திருத்தமான முறையில் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால் டாக்ஸ் இவேஷன்தான் இருக்கிறது. Evasion is there because of the enhanced rate of tax. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மத்திய அரசாங்கம் இப்பொழுது சினிமா டிக்கட்டுகளின்மேல் அறிவிப்பு தந்திருக்கிறதே அதைப்பற்றி உறுப்பினர் அம்மையார் கருத்து சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I am only a poor M.L.A. I am not an M.P. How can I speak about Centre here?

[1973 நவம்பர் 30]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் வரியை உயர்த்துகின்ற முறை இல்லையென்று சொன்னாலும் வரியை விதிக்கின்ற ஏரியா ஆப்பரேஷன் சென்னை நகரத்திலிருந்து மதுரை நகரத்தையும் அதோடு சேர்க்கின்ற முறையில், ஏழை எளியவர்களைப் பாதிக்கின்ற முறையில் தான் இந்த மசோதா இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக, இப்பொழுது சினிமா தியேட்டர்களுக்குப் போகின்றவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஏழைகள்தான் அன்றாடம் சம்பாதிக்கின்ற கூலியைக் கொண்டு, அதிகமாக சினிமா தியேட்டர்களுக்கு சென்று அதை செலவழிக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வரிகள் சாதாரணமாக, இன்றைய நடைமுறையில் ஏழைகளைத்தான் அதிகமாக பாதிக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த தலைவேதனை சென்னை சிட்டியோடு மட்டும் இருப்பது மதுரைக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்றால், அது வரவேற்கக்கூடிய மசோதா இல்லையென்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது அரசாங்கத்தினர் வரியைக் குறைத்து, வசதியைக் கூட்டுவோம் என்ற வாக்குறுதிகளை எல்லாம் அளித்தார்கள். ஆனால், அதற்குப் பதிலாக சட்டமன்றம் கூடிவிட்டது என்றால், வரி விதிப்பு தான் நமது தொழிலாக இருக்கிறது. ஆகவே, இது விரும்பத் தக்கது அல்லவென்று கூறி, நான் அமருகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய முன்னுரையிலே இது ஒரு பெரிய மசோதாவாக இல்லையென்ற தோற்றத்தில் அவர் பேசினார். ஆனால், இதிலே மூன்று விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதலாவதாக, மதுரை மாநகரத்திலே எந்த அளவுக்கு வரியை உயர்த்துவது என்கிற நிலைமை. இங்கே சென்னை மாநகரத்தை ஒப்பிட்டு, மதுரை மாநகரத்திலேகூட, சென்னை மாநகரத்திலே விதிக்கப்படும் அளவுக்கு வரியை உயர்த்த, ஒரு திருத்தத்தினை, செக்ஷன் 4 (ஏ)-வுக்கு ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு வேடிக்கையாக இருப்பதும், வேதனையாக இருப்பதும் ஆன

1973 நவம்பர் 30] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், எவ்வளவோ பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் இங்கு அமைச்சருக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட, முக்கியமான விஷயம் இதிலே இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன். இதை எசன்ஷியலாக 'மணி பில்' என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மூலமாக நிச்சயமாக அரசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சம் வருமானம் உயரும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதுவேதான் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆக, இந்த ஒரு மசோதா வரியை உயர்த்துகின்ற மசோதாவாக இருந்தால், அதன் மூலமாக எவ்வளவு எக்ஸ்டிரா இன்கம் என்ற குறிப்புகளை நமக்குத் தந்துவிட்டு, அதை எசன்ஷியலாக 'மணி பில்' லாக மாற்றி அமைத்திருக்க வேண்டும். ஏன் இதை இங்கு குறிப்பிடவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸ் என்ற அந்தப் பகுதியிலேகூட, எந்த அளவுக்கு வருமானம் உயரும் என்ற குறிப்பும், அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது என்றும் தெளிவாக எழுதவில்லை. எத்தனை சினிமா கொட்டகைகள் மதுரை நகரத்திலே இருக்கின்றன? எந்த எந்த சினிமா கொட்டகைகளிலே எவ்வளவு பணத்தை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்கிற விவரம் இல்லாமல் மசோதாவை மொட்டையாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். இந்த அளவுக்குச் சட்டசபையிலே இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் விஷயம் புரியாதவர்கள் என்று சொல்கிற அளவுக்கு மசோதா வரக்கூடாது என்றுதான் நான் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

Whoever is the officer who is responsible for this must be pulled up by the Minister.
என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இந்த விஷயத்தைச் சொல்கிறேன்.

இரண்டாவது, இதே விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில், இன்னொரு பாயின்ட்டை நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். நாம், நகராட்சியை, மாநகராட்சியாக விஸ்தரிக்கிறோம். விஸ்தரிக்கின்ற நேரத்திலே எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பொதுமக்களும் ஏதோ பல காரியங்கள், நன்மைகள் ஏற்படப்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 நவம்பர் 30]

போகின்றன என்று கருதுகிறோம். நகராட்சியை, மாநகராட்சி என்று திருத்திய பிறகு எந்தவிதமான வசதிகளும், எக்ஸ்டிரா பெசிலிட்டீஸும் பெருகவில்லை, பெற முடியவில்லை. மாநகராட்சி என்றால், பல செளகரியங்களை எதிர்பார்க்கிறோம். அந்த செளகரியங்களையும் கொடுத்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. முன்பு இருந்ததைவிட, சுகாதார வசதிகள் இன்னும் மோசமாக இருக்கின்றன. ஆனால், வரி விதிப்பிலே மட்டும் தான் சுறுசுறுப்பாக, மாநகராட்சி என்றால், எங்கெங்கு, என்னென்ன உயர்வு வேண்டுமோ, அதைத் தேடிப்பிடித்து, பாக்கி இல்லாமல் வசூலிக்கக் கூடிய வகையில் சாமர்த்தியமாக நம்முடைய அரசாங்கமும் காரியம் செய்கிறது, இலாகாவும் செய்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்திலே, 'சிமல்டேனியஸ்' வசதிகள் அதற்கேற்ற வகையிலே இந்த வரி மசோதாவின் மூலமாக இல்லையென்று, நான் மிக வன்மையாகக் கண்டிக்க விரும்புகிறேன்.

வரி ஏய்ப்புகளைப்பற்றி இரண்டொரு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. வரி ஏய்ப்புகளை எப்படித் தடுக்க முடியும்? ஏய்ப்புக்கு என்ன காரணம் என்று நினைக்காமல், கவனிக்காமல், சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டதிட்டங்கள் வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்குப் போதாது என்ற அடிப்படையிலே இன்னும் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தங்களைப்பற்றி, வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதுதான் கருத்தாக இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதன் முக்கியமான காரணம், ஏற்கெனவே நம்முடைய லோக்கல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்த நேரத்திலே அதைப்பற்றி இங்கே நான் குறிப்பிட்டேன். அதை மீண்டும் குறிப்பிடுகிறேன். எதற்காக இந்த வரி ஏய்ப்பு வருகிறது. இதற்காக காம்ப்ரஹென்சிவாக பில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னேன். எத்தனை தடவை சொல்வது? பீஸ் மீலாகக் கொண்டு வராதீர்கள், நிரந்தரமாக எப்படிச் செய்வது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்றேன்.

வரி ஏய்ப்பை இரண்டு கண்ணோட்டத்திலே கொண்டு பார்க்க வேண்டும். உண்மையாக அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுவதற்காக நடக்கக் கூடிய, திட்டமிட்டு நடக்கக்கூடிய வரி ஏய்ப்பு. (Planned cheating of Government) அதை எப்படித் தடுப்பது?

1973 நவம்பர் 30] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அதற்கு நீங்கள் என்ன திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள்? அதிலே, அரசாங்கத்திலே இருக்கக்கூடிய, செல்வாக்கு பெற்றிருக்கக்கூடிய பல பேர் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களே, அதனால் என்ன பரிகாரம் நீங்கள் காணப் போகிறீர்கள். அதிலே யார் யார் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் எப்படி வரி ஏய்ப்பு நடக்க முடியும்? அவர்கள் பாலிப்ளெய்கை இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும், அரசாங்கத்தினுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் எப்படி வரி ஏய்ப்பு நடக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதாரமற்ற எதையும் சொல்லக் கூடாது. எந்த அரசாங்கமும் வரி ஏய்ப்புக்குத் துணை போகமாட்டார்கள். எந்த அதிகாரியும் வரி ஏய்ப்புக்குத் துணை போகமாட்டார்கள். அப்படி இருந்தால், தெரிந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும். பொதுவாக, அரசாங்க அளவிலே, அரசாங்க அதிகாரிகள், அரசியல்வாதிகள் என்று குற்றச்சாட்டுச் சொல்வது பொருந்தாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I am surprised, that the Hon. Minister who has brought forward this Bill, is not himself absolutely clear in his mind. In his Objects and Reasons, in paragraphs 2 and 3 what is said? It is an admission that the machinery is defective and that he is trying to improve and tone up the machinery and to plug the loopholes to prevent tax evasion; it means the Hon. Minister himself is confused and it is an open confession that there is tax evasion. I am only talking about it. Probably he has couched it in mild language and I am putting it in a harsh language and that is hurting the Hon. Minister.

நான் அவரைக் குறிப்பிட்டுத்தான் சொன்னேன். புதிதாக, ஒன்றும் சொல்லவில்லை. வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்க வேண்டுமென்று, ஓர்ப் ஹோல்லை தடுக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் தானே இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். நாங்களா கொண்டு வந்தோம்? நீங்கள் தானே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்? அதைத் தானே குறிப்பிடுகிறேன்.

[1973 நவம்பர் 30]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நாங்கள் கொண்டு வந்ததாலேயே அரசாங்கம்தான் ஆதரவு தருகிறது என்று சொல்லி விடக் கூடாது. வரி ஏய்க்கக் கூடியவர்கள் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். எல்லா வரியையும் ஏய்ப்பவர்கள் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றுதான் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளிலே ஆஜரானேன் என்று சொன்னார்கள். இருக்கிற குறைபாடுகளை நீக்கத்தான் திருத்தம்—சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதே தவிர, அதற்காக அரசாங்கம் ஆதரவு தருகிறது என்று சொல்வது சரியல்லவென்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதைத்தான் நான் சொன்னேன், காம்ப்ரஹென்சிவ் பில்லாக் கொண்டுவந்து, தடுப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று பல தடவை சொன்னேன். முன் பெல்லாம் சொன்னேன், காம்ப்ரஹென்சிவ் பில் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொன்னேன். கேட்டால்தானே? அதை எப்படித் தடுப்பது? பல இடங்களிலே நான் சொல்கிற நேரத்திலே, ஏராளமான கர்ப்ஷன் நடைபெறுகிறது, அதைச் சரியான வகையிலே தீர்க்கவில்லையென்று அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் சொன்னார்கள். இதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால், நான் ஒரு யோசனை சொல்கிறேன். இதை நீங்கள் பரிசீலனை செய்து உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள். திட்டமிட்ட வரி ஏய்ப்பிலே சிலர் ஈடுபடுகிறார்கள், சிலர் அப்பாவிகள் இதிலே அகப்பட்டுக்கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதால் நான் ஒரு யோசனை, கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் சஜ்ஜஷன் என்ற முறையிலே, யாரையும் குறைசொல்வதற்காக, குற்றம்சாட்டுவதற்காக அல்ல, ஒரு யோசனையைச் சொல்கிறேன். எப்படி ஒரு பஸ்ஸிலே 50 சீட்டுகள் இருந்தால்—ஒரு பஸ்ஸிலே 50 சீட்டுகள் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம்—பிரயாணிகள் ஏறினாலும் ஏறாவிட்டாலும் கூட. மொத்தமாக எல்லா சீட்டுகளுக்கும் என்று வாங்குகிறோமோ அதைப் போன்று இதிலேயும் ஒரு கொட்டகையிலே ஆயிரம் பேர்கள் அமர்வதற்கு இடம் இருக்கிறது என்றால், ஆயிரம் சீட்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னால் எல்லாவற்றிற்கும் மொத்தமாக வரி போடுவது என்று நீங்கள் வைத்துவிட்டால் அங்கிலே இரண்டுவிதமான அட்வான்டேஜஸ் இருக்கின்றன.

1973 நவம்பர் 30] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ஒன்று டாக்சேஷன் விதஅவுட் டியர்ஸ் அதாவது ஸ்டெடி இன்கம் வருகின்ற நிலைமை ஏற்படும். இன்னொன்று வரி ஏய்ப்பதற்கான வழிகளும் இருக்காது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும், சிந்தித்துப்பார்த்து—நான் சொல்வதிலே ஓப் ஹோல்ஸ் இருக்கலாம்—அதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது அதையெல்லாம் சொல்லலாம்.

அதிலே இன்னொரு பயன் என்னவென்றால் இது எங்கே நடக்கிறது எப்படி நடக்கிறது என்ற பரிசோதனைகள் எல்லாம் செய்யக்கூடிய கஷ்டங்கள் இருக்காது அவற்றைத் தவிர்க்கலாம். இப்பொழுது 10 கோடியோ 12 கோடியோ இதன்மூலம் வருமானம் வருகிறது, எனக்கு சரியாகத் தெரியாது. இதனால் அதற்கு மேலே வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு வருகின்ற நிலைமை ஏற்படும். இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நல்ல வகையிலே ஒரு காம்ப்ரஹென்சிவ் பில்லாகக் கொண்டுவரவேண்டும், இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே இல்லாவிட்டாலும்கூட அடுத்த கூட்டத்திலேயாவது அதைக்கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) : இன்னும் இரண்டு மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால் உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது சொன்ன கருத்தையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லாமல் கருதக்கமாகக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே சில உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசும் பொழுது இந்த அரசாங்கத்தின் வரிவிதிப்புக்கொள்கையிலே உள்ள தவறுகள்தான் இந்தக் குறைபாடுகளுக்கு எல்லாம் காரணம் என்றும் டீரிங் டாக்கிங் போன்றவற்றிற்குத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன என்றெல்லாம் எடுத்துச்சொன்னார்கள். இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் சினிமாவைப் பார்க்க வருகிறவர்கள்

[திரு. நா. வீராசாமி] [1973 நவம்பர் 30]

வரி கட்டிவிடுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் கட்டிய அந்த வரி அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. அதைத் தடுப்பதற்குத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் சினிமாக்களை நடத்துகிறவர்கள் இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால் எனக்குத் தெரிந்த ஒரு ரீதிங் சினிமாக்கொட்டகைக்காரர் என்னிடம் சொன்னார்—அவர் பல உண்மைகளைச் சொன்னார். ஒரு சினிமா போட வேண்டுமென்று சொன்னால் பட முதலாளி 5 ஆயிரம் ரூபாய் கேட்கிறார், ஆனால் ரசீது 500 ரூபாய்க்குத்தான் கொடுக்கிறார் ஏன் என்று கேட்டால் நாங்கள் 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கொடுத்தால் எங்களுக்குக் கட்டுபடியாகாது அவர்கள் அதற்கான காரணத்தைச் சொல்கிறார்கள், பெரிய நடிகர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் 7 லட்சம் 8 லட்சம் என்று அக்ரிமெண்டிற்கு முன்பு பணம் கேட்கிறார்கள், ஆனால் அக்ரிமெண்டிலே 1 லட்ச ரூபாய்க்கோ அல்லது 80 ஆயிரம் ரூபாய்க்கோதான் கையெழுத்துப்போடுகிறார்கள். நாங்கள் அதனால் தான் அப்படிச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது, மேல் மட்டத்திலிருந்து கீழ் மட்டம் வரையிலும் இப்படித்தான் தவறு நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்படி எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கின்ற குறைபாட்டைப் போக்கமுடியவில்லை. நாம் அதைப் போக்கவேண்டுமென்றால் எப்படி பஸ்களையெல்லாம் தேசியமயமாக்கி அதன்மூலம் பஸ்களிலே ஏற்பட்ட வரி ஏய்ப்பைத் தடுத்தோமோ அதே போன்று திரை அரசங்குகளில் ஒரு திரையரங்கில் 1,000 பேர்கள் உட்காரலாம் என்று சொன்னால் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் சேர்த்து மொத்தமாக ஒரு வரியை நிர்ணயித்து அதை வசூலித்துவிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், அப்படிச்செய்தால் வசூலாகிற வரிப்பணம் அரசாங்கத்திற்கு ஏய்ப்பு இல்லாமல் வந்துசேரும். அது மட்டுமல்ல பாவம், போணியாகாத திரையரங்குகள் மூடப்பட்டுவிடும், இருக்கின்ற சில திரையரங்குகளாவது நல்லமுறையிலே ஓட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள் அதற்கு வழிபிறக்கும். இல்லை யென்றால் நிச்சயமாக இந்தத் தொழிலைத் தேசியமயமாக்கி அதன்மூலம் வரி ஏய்ப்பு இல்லாமல் செய்துவிடலாம். காரணம் பொது மக்களிடமிருந்து இப்பொழுது வரி வசூலிக்கப்படுகிறது, அவர்கள் செலுத்தாமல் இருந்தால்கூட நாம் கவலைப்படபோவதில்லை, அவர்கள் செலுத்தியும் அதன்மூலம் லட்சக்கணக்காக, கோடிக் கணக்காக வசூல்செய்த தொகையை இடையிலே உள்ள தரகர்கள்,

1973 நவம்பர் 30] [திரு. நா. வீராசாமி]

பெரியவர்கள் தவறாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஒரு திரையரங்கில் எத்தனை இடங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை இடத்திற்கும் சேர்த்து வரி வசூலித்து விடவேண்டும், இல்லையென்றால் திரையரங்குகள், ஸ்டூடியோக்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கிவிட வேண்டும். . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) : உட்காருங்கள். அவர் பேசி முடிக்கட்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன், இது என்ன? தலை போகிற விவகாரமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒரு ஜூட்டத்திலே தவறு நடந்தால் அரசாங்கம் அதிகாரிகளை வைத்து அதைக் கண்டுபிடித்துத் திருத்தலாம். ஸ்டூடியோக்களிலே கால் ஷீட் கொடுக்கிறார்கள் அதற்கு 1,000 ரூபாய்க்குத்தான் ரசீது கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் 15,000 ரூபாய் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அவர்களைக்கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது அதிகமாக வருவாய் போட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வரிவிதிப்புக் கொள்கையினால் போய்விடுகிறது என்று சொல்லிப் பெரிய நடிகர்கள் எல்லாங்கூட நாங்கள் இப்படிச் செய்யக்கூடிய தவறை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படி ஒரு தெளிவான குற்றச்சாட்டு சமுதாயத்திலே இருப்பது நமக்குத் தெரிகிறது, தெரிந்த பிறகும் கூட ஏன் இந்த அரசாங்கம் அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால் அதைத் தடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் நம்மிடத்திலே இல்லை, அதுதான் காரணம், அதைச் சொன்னால் உடனே அவர்கள் மாநில சுயாட்சியா என்று கேட்பார்கள். குற்றவாளி என்று தெரிந்த பிறகும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத ஒரு நாடு, ஒரு அரசியல் சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றால் அது வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமை தான். இவையெல்லாவற்றையும் சீர்திருத்த வேண்டுமென்றால் சினிமாக்கொட்டகைகள், திரையரங்குகள், ஸ்டூடியோக்கள் எல்லாவற்றையும் தேசியமாக்கிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் லோயர்கிளாஸிலிருந்து அப்பர் கிளாஸ் வரையிலும் எத்தனை இடங்கள் இருக்கின்றனவோ அதற்குத் தகுந்தபடி வரியை வசூலிக்கக்

[திரு. நா. வீராசாமி] [1973 நவம்பர் 50]

கூடிய நிலைமை வரவேண்டும், அப்படி வந்தால்தான் தவறுகள் நடக்காது. அதற்கேற்ப சட்டத்தை நம்முடைய அரசு இன்னும் ஆரிதமாகக் கொண்டுவந்தால் நல்லது என்பதைச் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திரு. வீராசாமி அவர்கள் சினிமாத் தொழிலைத் தேசியமாக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்தால் செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள், அவர்கள்தான் இப்பொழுது செல்வாக்குப் படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், நான் தான் நடிப்பேன், இதைத்தான் மக்கள் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னால் யார் அதைப் பார்ப்பது? ஏதோ தேசியமய மாக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு ஒருவர் நான்தான் நடிப்பேன் என்று சொல்வது, செல்வாக்குப் படைத்தவர், நான் தான் கதை எழுதுவேன் என்று சொல்வது நாங்கள் தான் நடிப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் பிறகு யார் அதைப் பார்ப்பது? அப்படியிருந்தால் அது ஒரு பனிஷ்மெண்ட் ஆகத் தான் இருக்கும். Because it is for the entertainment of the poor people, such cinema theatres are run. ஆகவே அந்த உத்தரவாதத்தை திரு. வீராசாமி அவர்கள் கொடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: நடிப்பு என்பது பிறவித் தொழில் அல்ல. எல்லோரும் நடிக்கலாம், எல்லோருக்கும் நடிப்பு இருக்கலாம், அது மக்களுக்கும் பிடிக்கலாம். நான்கூட நடிக்கலாம், அந்தப் படம்கூட நல்லமுறையிலே ஓடலாம். நானும் நடிக்கலாம் அம்மையாரும் நடிக்கலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு): இது எண்டர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸ் பில்லாக இருப்பதால் இந்த விவாதமும் எண்டர்டெய்ன்மெண்ட் ஆக இருக்கிறது என்ற முறையிலே இருக்கலாம் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நண்பர் வீராசாமி அவர்கள் இனி தியேட்டர்களை யெல்லாம் சினிமாத் தொழிலையெல்லாம் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் சினிமா வசனம் எழுதுவதையும் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்கிறாரா?

1973 நவம்பர் 30]

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கேளிக்கை வரி திருத்த மசோதாவிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே சொல்லப்பட்ட முக்கியமான கருத்துக்களிலே சினிமாத் தொழிலுக்கு வரி போட்டாலும் மக்களைப் பாதிக்காத அளவிற்கு அது இருக்க வேண்டும். மக்கள் செலுத்திவிட்டால் அந்த வரி முழுவதும் அரசாங்கத்திற்குச் சீராக வந்து சேரவில்லை, இடையிலே இருக்கிறவர்கள் செய்கிற தவறுகளினால் அந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது, அதை அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்லப்பட்டது. அதுதான் அரசின் கடமை. எனவே செய்வதைத் திருந்தச் செய் என்பது போல அதிலுள்ள 'லாப் ஹோல்' களையும் மற்ற வழிகளையும் அடைப்பதற்காக இந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதுகுறித்து வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட வரி ஏய்ப்புகள் எந்தெந்த வழிகளிலே ஏற்படுகின்றது என்பதை இங்கே நடந்த விவாதங்களிலேயிருந்து கண்டுகொள்ளலாம். கறுப்புப்பணம் என்ற கறுப்புபூதம்தான் எல்லாவிதமான சிக்கல்களுக்கும் காரணமாக இருக்கிறது. அடியிலேயிருந்து உச்சநிலைவரையிலுள்ள பிரச்னைகளுக்கெல்லாம் இந்தக் கறுப்புப்பணம்தான் காரணம். இந்தக் கறுப்புப் பணத்தை ஒழிப்பதற்குத் திட்டம் தீட்டினால்தான், சினிமாத் துறையாகட்டும் அல்லது நடிப்புத் துறையாகட்டும் அல்லது வேறு ஸ்டுடியோ வைத்து நடத்தும் துறையாகட்டும், வியாபாரத் துறையாகட்டும் அவைகளில் இந்தக் கறுப்புப் பணத்தினால்தான் சிக்கல்களுக்கு வழியேற்படும் என்பதை நாம் நிச்சயமாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் அந்தக் கறுப்புப் பூதத்தை ஒழிப்பதற்கு எந்தத் திட்டத்தையாவது இந்த அரசாங்கமோ மத்திய அரசாங்கமோ செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கறுப்புப் பணத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசாங்கத்தைவிடப் பொறுப்பும் உரிமையும் மத்திய அரசு பெற்றிருக்கிறது. இந்தக் கறுப்புப் பணத்தை ஒழிப்பதற்காக அவர்கள் எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளை மாநில அரசாங்கங்களும் பின்பற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறது. ஆகவே கறுப்புப் பணத்தை ஒழித்து, சாதாரண ஏழை மக்கள் தங்கள்

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1973 நவம்பர் 30]

வாழ்க்கையில் உள்ள ஒரேயொரு கேளிக்கையான சினிமாவைப் பார்க்கிறார்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள் அளிக்கின்ற வரியானது எங்கே செல்ல வேண்டுமோ அங்கே, கஜானாவிற்குள் செல்ல வேண்டுமே, தவிர, சினிமா தியேட்டர் முதலாளிகளின் வீட்டிலோ, ஸ்டூடியோ அதிபர்களின் வீட்டிலோ, நடிகர்களாக இருப்பவர்களின் வீட்டிலோ தங்கமாகவோ அல்லது பணமாகவோ இருக்கக் கூடாது என்ற அடிப்படைக் காரணத்தைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி ஏய்ப்புபற்றிச் சொல்லும்பொழுது கிராமங்களில் நிச்சயமாக அப்படி வரி ஏய்ப்பு இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதைக் கண்கூடாகக் காண வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இங்கே பல கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. நான்குட ஒருபுறம் இந்தக் கருத்தைக் கூறியிருக்கிறேன். தியேட்டர்களில் எத்தனை சீட்டுகள் இருக்கின்றனவோ அதைப் பொறுத்து 'ஃபிக்சட்' ஆக வரி விதிப்புச் செய்துவிட்டால் ஓரளவு வரி ஏய்ப்பைக் குறைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்தத் தொழில் அதிபர்கள் எங்களுக்குக் குறைவாக வருவாதிருது என்ற சொல்லும்பொழுது அதைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சூது அமைத்து, அதிகாரிகளும் அரசாங்கத்தரப்பிலே மற்றவர்களும், எம்.எல்.ஏ.-க்களும் உள்ள குழுவை அமைத்து அதிலே பரிசீலனை செய்து இந்த வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதற்கு எப்படிச் செய்யலாம் என்பதற்குத் திட்டம் ஏற்படுத்தலாம்.

கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற டிரீங் தியேட்டர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல, பர்மனென்ட் தியேட்டர்களிலும் வரி ஏய்ப்பு நிறைய நடக்கிறது. திட்டமிட்டு அப்படிச் செய்கிறார்கள். சில நேரங்களில் அதிகாரிகளுக்கும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் நடக்கும் சூழ்நிலையிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் பேரூராட்சிகள், நகர் மன்றங்கள் போன்ற இடங்களில் முனிசிபல் அதிகாரிகள் சென்று அடிக்கடி சமயம் வரும்பொழுது அந்த டிக்கெட்டுகளைப் பரிசோதனை செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அகை இன்மை கொஞ்சம் விரிவாக்கி. பேரூராட்சிகளிலுள்ள தியேட்டர்களையும், நகராட்சிகளில் உள்ள தியேட்டர்களையும் அங்கேயுள்ள பேரூராட்சி மன்றத் தலைவரோ நகர் மன்றத் தலைவரோ, அதிகாரிகளுக்கு ஒரு 'இன்பர்மேஷன்'

1973 நவம்பர் 30] [திரு. கே. எ. வகாப்]

என்ற அளவிலே தவறு நடப்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் அளவிக் அநிகாரம் கொடுத்தால் பரவலாக இப்படிப்பட்ட குற்றங்களைக் குறைக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவிலே மூன்று முக்கியமான அம்சங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

முதலாவதாக, சென்னை மாநகராட்சிப் பகுதியில் எப்படி காட்சி வரி விதிக்கப்படுகிறதோ அதைப்போலவே காட்சி வரி, 'ஷோ டாக்ஸ்' மதுரை மாநகராட்சிப் பகுதிக்கும் விதிக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது. இப்பொழுது சென்னை மாநகராட்சிப் பகுதியில் உள்ள வரி விதிதம் மதுரை மாநகராட்சிப் பகுதிக்கும் பொருந்தும் வகையிலே இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது இது ஒரு 'மணி பில்' ஆயிற்றே. இதற்காகப் பல விளக்கங்கள் கொடுக்கப் படவில்லையே என்று சொன்னார்கள். இது மணி பில் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த மணி பில் ஆளுநர் அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்று இந்தப் பிரச்சியல் சட்டம் 207 (1)-வது பிரிவின்படி கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. உத்தேச வருமானத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த (Money) பில்லைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியதால் இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக எதிர்பார்க்கப்படும் வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 27,000 ரூபாய் என்று உத்தேசமாக மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்தத் திருத்தமானது மதுரை மாநகராட்சிக்கும் பொருந்த வேண்டுமென்ற முறையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதேதவிர வேறென்றும் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1973 நவம்பர் 30]

இண்டாவது அம்சம், இப்பொழுது தமிழ்நாடு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் வரி ஏய்ப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அதைப் பற்றி அதிகாரி உத்தரவு பிறப்பிக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு வாரத்திற்கும் தனித்தனியாக உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வாரத்திற்கும் தனித்தனியாக உத்தரவுகள் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்றால் காலமும் விரயமாகிறது. இப்படி அதிகாரிகளின் காலம் விரயமாகாமல் இருக்க, குறிப்பிட்ட ஆண்டிலே வரி ஏய்ப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அந்த நிதி ஆண்டுக்குள்ளாகக் கண்டுபிடிக்கப்படும் வரி ஏய்ப்புகளுக்கு ஒரே உத்தரவாகப் போடலாம் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் யாரும் ஆட்சேபணை கிளப்பவில்லை. எனவே, இந்தத் திருத்தம் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது என்றே கருதுகிறேன்.

மூன்றாவது அம்சத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதுவொரு முக்கியமான திருத்தமாகும். எப்படியென்றால் அரசாங்க ரிக்கார்டுகளிலே If there are errors on the face of the record அவைகளைத் திருத்திக்கொள்ள அதிகாரம் கோரப்பட்டிருப்பதோடு அந்த அதிகாரத்தை மூன்றாண்டுகளுக்குள்ளாக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வரைமுறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆவணங்களிலே, ரெக்கார்டுகளிலே குறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் திருத்திக்கொள்ள மூன்றாண்டுகளுக்குள்ளாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்தத் திருத்தம் தெரிவிக்கிறதே தவிர வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே இந்தத் திருத்தமும் அவசியமான திருத்தம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறும்பொழுது சொன்னார்கள், 'காம்ப்ரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்' கொண்டுவரக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். இதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடாதா. இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது, குறைபாடு என்ன என்று கண்டறியக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அரசாங்கம் 'ஒன் மேன் கமிஷனை' நியமித்தது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டு, தமிழ் நாடு முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து வியாபாரிகளையும், தியேட்டர் நடத்துபவர்களையும் பார்த்து

1973 நவம்பர் 30] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

கருத்துக்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை மிக விரைவாக வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இந்தக் கேளிக்கை வரி சம்பந்தமாகவும், மற்ற வரி விதிப்புச் சட்டத்திலும் உள்ள குறைபாடுகளைக் களைந்து நல்லமுறையில் கொண்டுவரலாம் என்று இருக்கிறது. தேவைப்படுமானால் அந்த நிலைமையும் கொண்டு வரப்படும்.

வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லி அதற்கு அரசாங்கம் தான் காரணம் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். ஒருவன் திருடுகிறான் அவனைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவந்தால் அப்பொழுது அரசாங்கமே திருடன் என்று கூறுவது எப்படிப் போருந்தும் என்று தெரியவில்லை. திருட்டுத் தொழிலைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் பல வழக்குகளில் ஆஜராகியிருக்கிறேன், சினிமாக்காரர்களுக்காக வழக்காடியிருக்கிறேன், அதைப் பார்க்கும்பொழுது வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறது என்றுதான் சொன்னார்கள், அதற்கான காரணத்தைத்தான் சொன்னார்களேதவிர, இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடிக்கத்தான் இதுபோன்ற சட்டங்களைக் கொண்டுவருகிறோம். வரி ஏய்ப்பவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் சாதாரணமானவர்கள் மட்டுமல்ல, பெரிய இடத்திலுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். மாநில அரசு வரியை ஏய்ப்பவர்கள், மத்திய அரசு வரியை ஏய்ப்பவர்கள் என்று பலதரப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டுபிடிக்கவும் சட்டத்தின் துணையோடு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருகிறது. எனவே, இந்தத் திருத்தம் மிகவும் அவசியம் என்று கூறி இதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/73) அடிப்படையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

[பேரவைத் தலைவர்] [1973 நவம்பர் 30]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4, 5 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே,

“தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/73) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(6) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

108. Notification issued with G.O. Ms. No. 169, Co-operation, dated 30th April 1973, in regard to an amendment to Rule 85-N of the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under Section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

109. Notification issued with G.O. Ms. No. 2384, Rural Development and Local Administration, dated 2nd November 1973, in regard to exclusion of the (Nachimuthugoundanpudur